

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ



ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ 23ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδός Σωκράτους 2—Ἀρσάκη 4.

Διευθυντής· Ἐκδότης

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

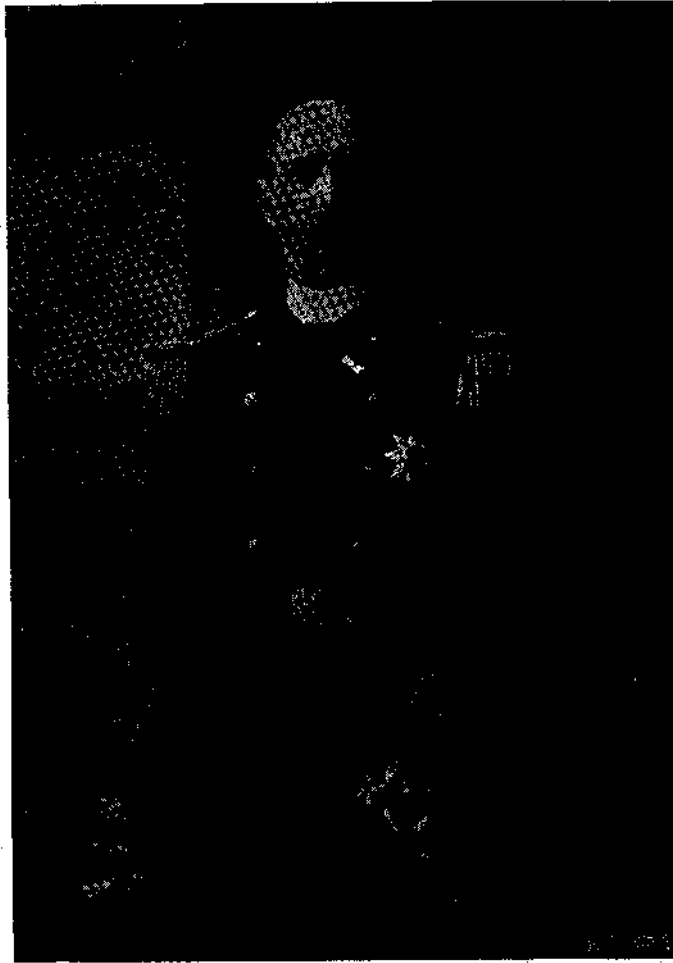
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ. Ἀπλή Ἐκδοσις Δρ. 12

» Πολυτελής » » 16

Ἐξωτερ. Ἀπλή » Φρ. 15

» Πολυτελής » » 20



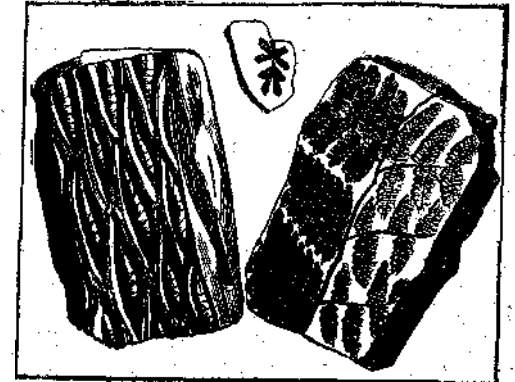
Ο ΜΑΡΤΥΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τὸ τελευταῖον καὶ μεγαλειότερον θῦμα τοῦ ἐνδόξου πολέμου

Ο ΗΛΙΟΣ

ΚΙΝΗΤΗΡ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)



Αποτυπώματα φυτών επί λιθωνθράκων.

“Ηλιος είναι, δστις μεταφέρει τους υπό των παγώνων παρασχηματισμένους βράχους και ο Ήλιος, δστις φέρει προς τας πεδιάδας και την θάλασσαν τα εκ των όρεών αποσπώμενα τεμάχια υπό των χειμάρρων και κυλιόμενα υπό των ποταμών. Το μέγα τουτο έργον εκτελεί προς ίσοπέδωσιν των όρεών.

“Ετι αυτός είναι δστις προιζίζει τους κορμούς εν τοις όρειοις εργαστηρίοις και δστις εμπυκνώνει δλους τους υδραυλικούς κινητήρας. Τέλος αυτός είναι δστις διά της κυκλοφορίας του ύδατος εν τω έσωτερικώ της γης μεταχειρίζεται αυτό προς διάλυσιν και μεταφοράν άπειρου ποσότητος μεταλλικής ύλης, ην επανευρίσκουμεν εν ταίς αγραίς.

IV

Ρυθμιστική ενέργεια του Ηλίου επί της γήινης θερμοκρασίας.

“Εν των προηγουμένων έπιεται δι δλόβληρος ή άτμόσφαιρα και ή επιφάνεια των όκειανών διαρκώς θερμίζονται υπό του Ηλίου. Τα θερμά ρεύματα άέρος, άτινα κυκλοφοροϋσιν εις τα άνωτερα στρώματα της άτμόσφαιρας εκ των διαμερισμάτων του Ισημερινού προς τους πόλους, μεταφέρουσιν εις τα παγετώδη ταύτα μέρη την ηλιακήν θερμότητα, ην έχουσιν απορροφήση. Ταύτοχρόνως δέ μεταφέρουσι προς τους πόλους τα νέφη, άτινα πορεύονται εκεί, ίνα συμπυκνωθώσιν εις ύδαρ. ετι δέ άποϋ σχηματίσωσι την χιόνα ή τον πάγον, κατά τους μετασχηματισμούς τούτους θά επισιτηθώσιν την θερμότητα, ητις απαιτείται προς μετασχηματισμόν τανάπαυιν του πάγου εις ύδωρ και του ύδατος εις άτμόν. Οι υπό του Ηλίου σχηματιζόμενοι ούτοι άνεμοι συντελοϋσιν εις την μεταφοράν μέρους της Ισημερινής θερμότητος προς τους πόλους και προς εξασθένησιν του ψύχους των πολικών χωρών.

Ταύτοχρόνως ο ψυχρός άνεμος των πόλων φυσά προς τον Ισημερινόν, σχηματίζων τους έτησίους άνέμους και επανέρχεται να θερμανθί

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ

Φρικώδη είδησιν, άπίστευτον, άπαισίαν, μετέδωκεν ανά τα πέρατα του κόσμου την νύκτα της 5ης Μαρτίου ο τηλεγράφος.

“Ο Βασιλεύς Γεώργιος έδόλοφονήθη! “Αν ύπήρχεν άναξ ειρωναύμενος τον θάνατον, ήτο Αυτός.

Αυτός δστις διαρκώς ταξείδευον και εις παντοίους εκτιθέμενος κινδύνους, συνείθεε να ειρωναύεται τους φύλακας του, λέγων, ότι και οι μηδενιστάι και οι άναρχικοί ήσαν φίλοι του!

Και μήπως ήπικτάτο ο δυστυχής; Ούδέξ θα έτόλμα να δίκονοηθί, τρίχα της κεφαλής του δημοκρατικού άνακτος να βλάψη. Και ήτο μοιραίον να εύρεθί ενώπιον ενός κτηνανθρώπου, όχι άπλώς ίνα δολοφονηθί, άλλ' ίνα εκπληρωθί τας βουλάς της ειμαρμένης.

Ητο πεπρωμένον ο εύτυχής Αυτός Βασιλεύς τρίς να στεφθί, τον τριπλούν στέφανον του ΒΑΣΙΛΕΩΣ, του ΝΙΚΗΤΟΥ και του ΜΑΡΤΥΡΟΣ.

Αυτον τον όποιον έσεβάσθη δλόκληρος λατική επανάστασις, Αυτός ήτις έμεινεν ακλόνητος εις τας καρδιάς άπάντων των Έλλήνων, παρ' όλλας τας διερρησάσας δυσμενείς και πονηράς ήμέρας, δλοκλήρου πεντηκονταστίας, ο προσφιλής ιδρυτής της νέας Έλληνικής Δυναστείας, ο εύτυχής γεννήτωρ του όνειρουμένου άνακτος-έλευθερωτου Κωνσταντίνου του ΙΒ', ο τρισευδαίμων πατήρ, δστις είδε τον Διάδοχόν του άπελευθερούντα τον δούλον Έλληνισμόν, ο πανόμβιος άναξ ο στήσας δε. ρον θρόνον εις την Μακεδονικήν πρωτεύουσιν και εκ ταύτης έπισκοπών τας νέας χώρας του, την γήν του Αλεξάνδρου, την εύχυνδον Ηπειρον, και τας νέας νύμφας του Αιγαίου, ήτύχητε τέλος τα περιβληθί τον αιγλήεντα του Μάρτυρος φωτοστέφανον και να έπισφραγίση την ιεράν εκατόμβην του ιερατάτου των πολέμων, Αυτός ως κορωνίς τεθείς επί της νεκρικής σωρού των στρατιωτών του, ως άλλος Κόδρος νεώτερος.

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

“Ολοι οι μεγαλοιδεάται και οι έλπιδοφόροι Έλληνες και μετ' αυτών όλοι οι μοιρολάτρηαι και θρηνωδοί, οι άπαισιόδοξοι και ζενομανείς,

όλοι οι εκούσιοι-τυφλοί, ως ανοίξουν διάπλατα τους όφθαλμούς των και ως έντροφήσιν εις την πραγματοποίησιν των πόθων και των όνειρων ους επί τόσας εκατονταετηρίδας εκρύπτεν εις τα μύχια ή Έλληνική φυλή.

“Η αιγλήεσσα κορυφή του Όλύμπου είδε τα έλληνικά στρατεύματα διασπώντα αίφνης τα πληκτικά σύνορα της μικράς πατρίδος μας και είδε σκηνάς σπαρτατικής αγαλιάσεως των άπελευθερουμένων σκλάβων και είδε τον νικήφόρον στρατόν χαράσσοντα νέα, εύρύχωρα σύνορα. “Η ζήλευτή Θεσσαλονίκη, ή σεπτή Χαλκιδική Χερσονήσος, ή Ηπειρος με το ήρωϊκόν Σούλι, την Χειμάρραν, το Αργυροκάστρον το Τεπελένιον τα ιστορικά Ιωάννινα και την Πρέβεζαν, ή χώρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αι μυρόβλητοι μεγαλόνησοι Χίος, Μυτιλήνη, Σάμος και όλη λοιπή πλειάς του Αιγαίου με κορωνίδα την ήρωϊκήν Κρήτην, είδον τέλος το ποθητόν φώς της έλευθερίας.

“Απίστευτον, άλλ' αλήθες.

Και ή άρρητος θλίψις της Μεγάλης Έλλάδος άπάσης, του κόσμου όλου, διά τον φόνον του εύτυχούς Γεωργίου του Α', έμετριάσθη εκ της αναρρήσεως εις τον γιγαντωθέντα θρόνον της Έλλάδος, του στρατηλάτου έλευθερωτου Κωνσταντίνου του ΙΒ'.

“Η σκιά του Μορμαρωμένου Βασιληά, έδώκε την χείρα προς τον νέον ήγεμόνα και συνέδερε την παλαιάν αυτοκρατορίαν με ένα νέον Κωνσταντίνον, άξιον διάδοχόν της Έλληνικής Αυτοκρατορικής Δυναστείας.

“Από τουδδε νέε ζωή διά την Έλλάδα άρχεται.

Μεγάλη, ένδοξος, επιβλητική και σεβαστή ή Πατρίς μας, με ιδέας μεγάλας είναι έτοιμος να δείξη εις τον κατάπληκτον κόσμον ότι ειμθα πράγματι Έθνος γνωρίζον να ζή, να διεκδική τα δίκια του, να περιφρουρή την τιμήν του, ότι ειμθα τέλος ικανοί να δρέψωμεν νέους κοττίνοους εις τους ακαλλινίζους άγώνας της ειρήνης.

A. Π.

διευκολύνει ἄρα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γῆνης ζωῆς ἐπὶ ἐδρυτέρον ἐπίσπεσον.

Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ ζωὴ. Ἐνέργεια τοῦ Ἥλιου ἐπὶ τῶν φυτῶν.

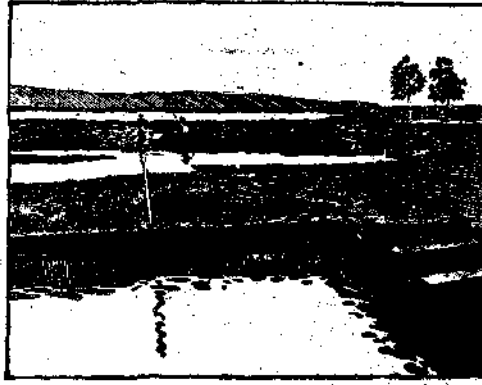
Ὁ Ἥλιος ἔχει μόνον σημαντικῶς ἐπεκτείνει τὰ διαμερίσματα τῆς σφαίρας ἐνθα αἱ ἐκδηλώσεις τῆς γῆνης ζωῆς εἰσὶν ἐφικταί, ἀλλὰ συνάμα εἶναι καὶ εἰς πραγματικὸς δημιουργὸς τῆς γῆνης ζωῆς. Τοῦτο ἤδη θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν.

Τὰ ἀναπνεύοντα φυτὰ ἀξανατόμωτα, τροφόμενα, καὶ ζῶντα ἐν ἐνὶ λόγῳ, δανείζονται τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν συνίστανται εἴτε ἀπὸ τῆς γῆς ἐντὸς τῆς ὁποίας χάνονται τὰς ρίζας των, εἴτε ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος ταῦτα ἀέρος. Ἀποτελοῦνται δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ὑδρικών μερῶν τοῦ ἀνθρακος, ἢτοι ἐξ ὕλων, αἷτινες συνιστοῦσι τὰ πρωτογενῆ στοιχεῖα τοῦ ὕδατος (ὑδρογόνον καὶ δευτέριον) καὶ ἐξ ἀνθρακος. Ἦδη δὲν θὰ καταγίνωμεν περὶ τῶν ἄλλων τροφῶν τῶν φυτῶν, ἀλλὰ θὰ ἀναφέρωμεν μόνον πῶς τρέφονται ἐκ τοῦ ἀνθρακος, ἐν λαμβάνουσι ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ἡ ἀτμόσφαιρα περιέχει πάντοτε μικρὰν ποσότητα ἀνθρακικοῦ ἀερίου, ὅπερ προέρχεται, εἴτε ἐκ τῶν καύσεων, εἴτε ἐκ τῆς ἀναπνοῆς τῶν ζῴων. Ἐκ τοῦ ἀνθρακικοῦ δὲ τούτου ἀερίου τὰ φυτὰ λαμβάνουσι τὸν ἀνθρακὸν των. Εἶδομεν ἄνωτῆρ, ὅτι ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν εὐρισκόμενον ἐν τῷ ἀνθρακῷ ἀερίῳ ἀνθρακὰ, δεόν νὰ παρῶμεν τῷ ἀερίῳ τούτῳ δι' εἰδικῶν τινος μέσου τὴν καταναλωθεῖσαν ἐνέργειαν ὑπὸ τῆς καύσεως, ἥτις τῷ παρῶχε τὴν γέννησιν. Τὰ φυτὰ ἐδρῖσκουσι τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐν τῇ ἡλιακῇ θερμότητι.

Διὰ τὴν ἕξομοίωσιν τοῦ ἀνθρακος μετὰ τοῦ φυτοῦ, δεόν τοῦτο νὰ περιέχη πράσινα μέρη. Τὸ χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦτο χρῶμα παρέχεται διὰ τινος χρωστικῆς οὐσίας ἢν καλοῦσι χλωροχρόιτιδα (!) καὶ ἥτις ἀντικαθιστᾷ τὸ μέρος συμπικνωτοῦ ἡλιακῆς ἐνεργείας. Ὅπου τὴν ἢ χλωροχρόιτις ἐκτίθεται εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἀπορροφᾷ τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν, ἢν μεταχειρίζεται πρὸς ἀποσύνθεσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀνθρακικοῦ δέξος. Τὸ ἀέριον τοῦτο σχηματίζεται, ὡς γνωστὸν, ἐξ δευτέριου καὶ ἀνθρακος. Ἡ χλωροχρόιτις προσεταιρίζουσα τὴν ἡλιακὴν θερμότητα ἀποχωρίζει τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα, ἀπορρίπτουσα τὸ δευτέριον ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ καὶ συνδυνάζουσα τὸν ἀνθρακὰ μετὰ τοῦ ἐν τῷ φυτῷ περιεχομένου ὕδατος, ὅπως σχηματίζουσι ὑδρικά σώματα τοῦ ἀνθρακος, ὡς εἶναι ἡ κνυπέλλωσις, ἢ σχηματίζουσα τὸσας φυτικὰς ἵνας, αἱ διάφοροι σακχάρεις (σακχαροκάλαμον, κτλ.) τὸ ἄμυλον. Οἱ βολβοὶ τῶν γεωμήλων, καὶ

(!) Χλωροχρόιτις, φυτοχρόιτις, πρασίνη βαφή τῶν φυτῶν.



Εἰκὼν 8. Ἀνθρακωρυχία. Τὰ ἀνθρακωρυχία σχηματίζονται ὑπὸ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν φυτικῶν λειψάνων. Ὅταν ὁ ἀνθραξ καίεται, ἀποδίδει ὑπὸ σχῆμα θερμότητος τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν, ἢν ἀπερρόφησαν τὰ φυτὰ ταῦτα, ὁπόταν συνήκωσαν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνθρακος, ὃν ἔφερον.

οἱ κόκκοι τῶν σιτηρῶν εἰσὶ πεπληρωμένοι ἄμυλου, ἅπαντα δὲ γενικῶς τὰ φυτὰ φέρουσι ἄμυλον.

Ὅντω τὰ φύλλα πάντων τῶν δένδρων τῶν δασῶν, τὰ στελέχη πάντων τῶν φυτῶν τῶν ἀγρῶν, πάντα τὰ πράσινα μέρη των καὶ τὰ φύλλα ἀδιδῶν εἰσὶ συμπικνωτῆρες, (ἐπισωρευταί) ὅστινες ἐναποθηκεύονται τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν ἐντὸς αὐτῶν τῶν φυτῶν. Ἴνα δὲ ἐπανεύρωμεν τὴν ἐνέργειαν ταύτην, ἀρκεῖ νὰ ἀναουστήσωμεν τὸ ὑπὸ τῆς χλωροχρόιτιδος ἀποσυντεθέν ἀνθρακικὸν δέξ, ἀρκεῖ νὰ καύσωμεν, νὰ συνδυνάσωμεν τὸν περιεχόμενον ἐν τοῖς φυτοῖς τούτοις ἀνθρακὰ μετὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ δέξ γόνου. Ἐὰν καύσωμεν φυτὰ, φύλλα, ἐν παραδείγματι, ἐν τινὶ ἐστία, ἀπολαμβάνομεν ἀνθρακικὸν ἀέριον, ὕδατιν καὶ θερμογόνον ἐνέργειαν, ὧν γινώσκουμεν τὴν χρῆσιν. Ὅσαύτως ἐὰν καύσωμεν τροφὰς ἐν τῷ σώματι ζῴικου τινος ὄντος, ἀπολαμβάνομεν ἀνθρακικὸν ἀέριον καὶ ὕδατιν, αἷτινα ἀπορρίπτει τοῦτο διὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἀναπνοῆς. Ἀπολαμβάνομεν ὡσαύτως ἐνέργειαν ὅψ' ὅλας τὰς ζῴικὰς μορφάς. Ἡ ζωὴ εἶναι τὸ ἀποτελέσμα καύσεως.

Καὶ ὄντως, ἢ καῖσις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ὁ συνδυασμὸς καυσίμου οὐσιῶν μετὰ τοῦ δευτέριου, συνδυασμὸς συνοδευόμενος ἐξ ἕξατμίσσεως θερμογόνου ἐνεργείας. Ἐν τινὶ ζῴικῷ ὀργανισμῷ, ἐν τινὶ ἀνθρωπίνῳ σώματι, ἐν παραδείγματι, τὸ δευτέριον παρέχεται ὑπὸ τῆς ἀναπνοῆς τοῦ ἀέρος ἐν τοῖς πνεύμοσι, ἢ δὲ καῖσις συντελεῖται διὰ τῶν τροφῶν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐταὶ αἱ τροφαὶ ἀποτελοῦνται κατὰ μέγα μέρος ἐξ ὑδρικών οὐσιῶν τοῦ ἀνθρακος, τὸ ἀνθρωπίνον σῶμα, ἢ ἀνθρωπίνῃ αὐτῇ ἐστία, δύναται τις εἰπεῖν, ἀπεκρίνει ἀνθρακικὸν δέξ, ὕδωρ καὶ ἐνέργειαν, ἀκριβῶς ὅπως ἢ ἐστία ἐνθα καίομεν καυσόξυλα. Ἡ καῖσις γίνεται ἐν τῷ αἵματι οἱ

μῶς καὶ τὰ δοσιὰ, εἰσὶν αἱ μηχαναὶ, ὡς θέτει εἰς κίνησιν διὰ τῆς ἀναπνευσομένης ἐνεργείας. Εἶναι δὲ ἀρκετὰ βραδεία, ἵνα ἢ θερμοκρασία μὴ υπερβαίῃ ποσῶς τὰ ὄρια, ἐνθα ἢ ζωὴ ἠθέλει παύσῃ καὶ ἐδρῖσκεται κεναντισμένη ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ γενομένης καταναλώσεως ἐνεργείας.

Ἐὰν αἱ τροφαὶ εἰσὶ φυτικῆς καταγωγῆς, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος χρησιμοποιουμένη ἐνέργεια δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια, συσσωρευθεῖσα ὑπὸ τῆς χλωροχρόιτιδος ἐν τοῖς καταναλωθέντοις φυτοῖς. Ἐὰν δὲ αἱ τροφαὶ εἰσὶ ζῴικῆς καταγωγῆς, τὰ ζῶα ἐτρέφθησαν ἀπ' ἐαυτῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐκ φυτῶν καὶ ἢ σὰρξ των περιέχει ἐν ἐφεδρείᾳ τὴν ἡλιακὴν ἐνέργειαν συσσωρευθεῖσαν ὑπὸ τῶν φυτῶν τούτων ὀρισμένως ὁ ἀνθρωπὸς ἡλιακῆς πάντοτε ἐνεργείας ποιεῖται χρῆσιν.

Ὅπου τὴν ζωὴν τὴν ἢ ἀνθρωπὸς τις ἐκτελεῖ σημαντικὴν τινα μιλίην προσπάθειαν, ὅταν ἀροτριᾷ ἀγρὸν τινα ἢ ποιεῖται μακρὰν ὁδοπορίαν, ἀισθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ φάγη, ν' ἀπορροφήσῃ ἡλιακὴν ἐνέργειαν ὑπὸ σχῆμα τροφῆς ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὴν καταναλωθεῖσαν. Ὅπου τὴν ἀνθρωπὸς τις ποιεῖται σημαντικὴν διανοητικὴν ἐργασίαν, ἀισθάνεται ὁμοιοτρόπως τὴν ἀνάγκην νὰ τραφῇ ὥστε καὶ αὕτη ἢ σκέψις εἶναι μία τῶν μορφῶν τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας.

Τὰ φυτὰ δὲν συνιστοῦσι μόνον παρακαταθήκας ἡλιακῆς ἐνεργείας, ὁπόθεν τὰ ζῶα δύναται ν' ἀρῶνται τὰς δυνάμεις των, ἀλλ' ἔχουσι ἐπι τὸ προτέριον νὰ διατηρῶσι τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἀπεριορίστως καὶ τὴν ἀποδίδουσι μόλις τοῖς ζητηθῇ. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ τὰ καύσῃ τις καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς καύσεως ἀναπτυχθεῖσαν ἐνέργειαν.

Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ξύλον ἀμέσως ὡς καύσιμον ὕλην ἢ νὰ τὸ μετασχηματίσωμεν πρότερον εἰς ξυλάνθρακα. Φυτικαὶ οὐσαὶ κεχωσμένα ἐν τῷ ἐδάφει διατηροῦσιν ἡμῖν τὰς προμηθείας τῆς ἡλιακῆς ἐνεργείας, ὡς συνεσώρευσαν καθ' ἡν ἐποχὴν ἀνεπτύσσονται ἐπὶ τῆς σφαίρας μας καὶ σχηματίζουσι ὄντω τὰς ὀρυκτολογικὰς καυσίμους ὕλας. Ὅπως ὁ **τελματώδης γαιάνθραξ** σχηματίζεται ἐξ ἀποσυντεθειμένων φυτῶν, τὸν εὐρισκόμεν δὲ εἰς ἐλώδεις γαίας καλουμένας **ἀνθρακωρυχία**. Ὁ λιθάνθραξ σχηματίζεται ἐκ δασῶν, αἷτινα ἐχώθησαν ἐν τῇ γῇ εἰς γεωλογικὰς ἐποχὰς καὶ ἐν μέρει ἀπεσυντεθέθησαν. Ἐπανευσκόμεν δὲ ὄντω τὰς ἀποτυπώσεις τῶν φύλλων τῆς πτέριδος καὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων, αἷτινα ἐσοχηματίζουσι τὰ δάση ταῦτα ἐπὶ τῶν συναφῶν τοῖς ἀνθρακοφόροις στρώμασι σχιστῶν λίθων. Ἡ χλωροχρόιτις ἐξηφανίσθη πρὸ χιλιῶν ἐτῶν, ἀλλ' ἢ ἡλιακὴ ἐνέργεια, ἢν ἔχει ἀποταμείσει, εὐρισκεται πάντοτε ἐκεῖ καὶ τὴν ἀνευσκόμεν καύσιμους τὸν λιθάνθρακα ἢ τὰς ἐξαρτωμένας

αὐτόθεν καυσίμους ὕλας (κόκ, φωταέριον). Ἐπι δὲ ἢ ἡλιακὴ ἐνέργεια εἶναι ἐκείνη ἥτις ἐμψυχῶνει τὰς μηχανὰς, ὧν ἢ κίνησις ἐφείλεται τῇ θερμότητι τῆς ἐστίας.

Ὁ Ἥλιος λοιπὸν συσσωρεύει τὴν ἐνέργειάν του ἐν τοῖς φυτοῖς καὶ μεταχειρίζεται τὰ ζῴικὰ ὄντα ὡς μηχανὰς, ἵνα κινή τὰ γῆνα ἀντικείμενα. Αὐτὸς εἶναι ὅστις ἐμμέσως καλλιεργεῖ τοὺς ἀγρούς καὶ σύρει τὰ βαρέως πεφορτωμένα ἀμάξια, αὐτὸς εἶναι ὅστις ψήνει τὰς τροφὰς μας ἐν τοῖς δι' ἀνθρώπων ἢ φωταερίου κλιβάνοις· αὐτὸς εἶναι ἔτι ὅστις τίθησιν εἰς κίνησιν ὅλας τὰς ἀτμομηχανὰς, ὅστις σύρει τοὺς σιδηροδρόμους μετ' ἡλεκτρικῶν ταχυτήτων, ὅστις ἐπιτρέπει εἰς τὰ ρυμουλκὰ σκάφη νὰ ἀνέρχονται ἐπὶ τῶν ἀντιθέτων ρευμάτων τῶν ποταμῶν κτλ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ



ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ Τ ΑΠΟΠΑΙΔΙ

Γυρίζει νύχτα μέρα μὲς' τοὺς δρόμους,
Κατάμονο, μὲ χέρι ἀδειανό,
Καὶ σκοθίζει καὶ φωνάζει μὲ λαχάρα:
Λίγο ψωμάκι Χριστιανοὶ γιατί πεινώ!

Πολλοὶ ἀπὸ κοντὰ του οὐδ' διαβαίνουν
Ἄν, διὰ τοὺς σπαράζει τὴν καρδιά,
Μὰ ἔαφρον οὐδ' ἀπλώσῃ τὸ χεράκι
Δεκάρα δὲν τοῦ δίνοιν οὐτε μιά!

Πολλοὶ ἀκόμα ἀσπλαχνα τὸ δέγνον
Δεκάρα οὐδ' ζηταί γιὰ ψωμί,
Τὸ ἄμοιρο, τὸ ἔρμο τὸ παιδάκι
Ῥωάν νὰ μὴ τ' ἀρκοῦσαν οἱ καῖμοι!

Κουράγιό κάποια Δύναμις χαρίζει
Εἰς τὸ φτωχό, τὸ δόλο τ' ὄρσανό·
Ποῖος ἔξει τί Βασίλειο τὸ προσμένει.
Ἐκεῖ ψηλά, ψηλά στὸν οὐρανό!

Γιὰτὶ νὰ μὴ σκορποῦμε παραηρόρι,
Στὴ φτώχεια καὶ στὴ μαύρη ὄρσανιά;
Θααρροῦμε πῶς αἰώνια θὲ νὰ ζοῦμε
Μὲ πλοῦτη, μ' ἀπολαύσεις μ' ἀρχοντιά;

Ἐδλογημένο καθενὸς τὸ χέρι,
Ποῦ δίνει εἰς ἐκεῖνον ποῦ πεινά,
Μακάριος καὶ τρεῖς ἐδλογημένος,
Ἐκεῖνος ὁποῦ ντύνει τὰ γυμνά.

Κύπρος

ΠΟΛ. ΑΧ. ΚΥΠΡΙΑΝΙΔΗΣ



Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ

Περιεργότατοι είναι και αι ακόλουθοι εν Θήρ πνευματικοί ανακοινώσεις γινόμεναι εκ κύκλων λογίων, μεταξύ των οποίων ο διευθυντής της αὐτοῦ ἡμερησίου «Σαντορίνη» κ. Ι. Βαρθαράκης, οἷτις εἶναι ἐκτακτος μεσάζων. Προσεκλήθη τὸ πνεῦμα τοῦ Ναυάρχου Κανάρη διὰ τὴν προφητεῖαν ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου.

Καὶ εἶναι ἀληθῶς περιεργοί αι συμπτώσεις, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ φύλλα τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου καὶ 17ῆς Φεβρουαρίου τῆς ἐν Θήρ ἐκδιδομένης ἡμερησίου «Σαντορίνη».

Ἡ πρώτη προφητεῖα δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου τῆς ἑβδομαδιαίας συναδέλφου ἔχει οὕτω :

Παρακληθὲν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10 Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ φύλακος ἀγγέλου τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου Κωνσταντίνου Κανάρη ὅπως ἔλθῃ εἰς συγκοινωνίαν μετ' ἡμῶν καὶ ἐρωτηθῆναι : Ὅποια φρονεῖ ὅτι θὰ εἶναι ἡ ἐκβάσις τοῦ ἀρχαίου πολέμου μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ τῶν Συμμάχων ἡμῶν Κρατῶν Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Μαυροβουνίου, ἰδιαιτέρως δὲ τί φρονεῖ περὶ τῆς δράσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εὐηρησθήθῃ ν' ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς :

«Ἐχω γνώμην ὅτι ὁ πόλεμος μεταξύ Ἑλλάδος, Τουρκίας, Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Μαυροβουνίου θ' ἀποβῇ νικηφόρος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς ἐθνῶν. Ὁ πόλεμος θ' ἀρκιῆσῃ ἀπὸ τῆς Τουρκίας διάφορα ἀποσπάσματα, ἤτοι τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Θράκην, τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ τὴν Κρήτην, θὰ μείνῃ δὲ μόνον ἡ Κωνσταντινούπολις, ὡς ἐλευθέρη πόλις οὐδετέρη, ἀνήκουσα εἰς τὴν Τουρκίαν ἀλλὰ μόνον ψιλῶ ὀνόματι, διότι ἡ Τουρκία θ' ἀπέλθῃ μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ Σουλτάνος θὰ παρμείνῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ ὡς ἐκπροσωπῶν ἐν Εὐρώπῃ τὸν Μωχμεθανισμόν καὶ οὐχὶ ὡς Σουλτάνος Χαλίφης τῶν Ἀνατολικῶν Τούρκων.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ὠφελήθῃ μεγάλως ἐκ τοῦ πολέμου αἱ δὲ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις θὰ περιποιοῦνται αὐτὴν εἰς τὸ μέλλον ὡς ἰσχυρὰν δύναμιν, ἅπαντα δὲ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θὰ ἐπιζητοῦν τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θὰ μεταφέρῃ τὴν πρωτεύουσάν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ ἑλληνικὸς στόλος εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν θὰ φέρῃ ἀναξάτως εἰς ἅλην τὴν Εὐρώπην διότι διὰ τῆς δράσεως αὐτοῦ θὰ με-

ταβάλλῃ τὸν Εὐρωπαϊκὸν χάρτην καὶ θὰ καταναυμαχῆσῃ τὸν τουρκικὸν στόλον, ὅστις θὰ ἀπολεσθῇ ὀλόκληρος χωρὶς νὰ ὑποστῇ καμμίαν βλάβην ὁ ἑλληνικός. Ἐγὼ νὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στόλος θὰ κατασυντριβῇ πᾶσαν ἀντίστασιν ἔθεν ἄποτε προελευσομένην, διότι ἔχει λάβῃ ἅλα τὰ ἀρμόζοντα μέτρα. Κωνσταντίνος Κανάρης. (Ὁρκος).—Ὁρκίζομαι ἐν σαρκὶ ἐληλυθὸς Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.»

Ἡ δὲ δημοσιευθεῖσα προφητεῖα εἰς τὸ φύλλον τῆς 17ῆς Φεβρουαρίου καὶ ὑπαγομένη εἰς τὴν τύχην τοῦ Μπιζανίου καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Κληθὲν καὶ πάλιν τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνδόξου ναυάρχου Κωνστ. Κανάρη τὴν 10 Φεβρουαρίου εὐηρησθήθῃ ν' ἀπαντήσῃ ἡμῖν ἐπὶ τῶν κατωτέρω ὑποβληθειῶν ἐρωτήσεων ὡς ἑξῆς :

«Ἐρ. Εἶναι δυνατόν νὰ μοὶ κάμετε γνωστὸν ὅποια πόλεις καὶ νῆσοι τῆς Ἡπείρου, Μακεδονίας, Θράκης καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους θὰ μείνωσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου;»

«Ἄπ. Κωνστ. Κανάρης.—Δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποκριθῶ εἰς τὴν ἐρώτησίν σας.

Ἐρ. Εἶναι δυνατόν νὰ μοὶ εἴπητε τοῦλάχιστον ἂν τὸ Μοναστήριον καὶ ἡ Θεσσαλονίκη θὰ μείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ἄπ. Εἶναι ἀδύνατον αἱ πόλεις αὗται νὰ μὴ μείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς καθαρῶς ἑλληνικαί.

Ἐρ. Ὁ βραδύνη ἀκόμη ὁ πόλεμος καὶ θὰ περιέλθῃ ἀκόμη πολὺς χρόνος ν' ἀλωθῶσι τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ Μπιζάνι καὶ πότε ὠρισμένως;

Ἄπ. Ὁ πόλεμος δὲν θὰ βραδύνη πολὺ ἀλλὰ θὰ εἶναι πόλεμος καταστρεπτικός. Ὁ πόλεμος θὰ φέρῃ τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια σας εἶπον εἰς τὴν προηγουμένην μου ἐπιλιάν τῆς 21 Ἰανουαρίου. Ἀναφορικῶς μὲ τὰ Ἰωάννινα σας λέγω ὅτι θὰ κυριευθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς τὸ πολὺ δέκα ἡμερῶν ὡς καὶ τὸ Μπιζάνι.

Ἐρ. Ὑπάρχει φόβος εὐρωπαϊκοῦ πολέμου μετὰ ἢ κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον;

Ἄπ. Ὁ ἀρχικὸς πόλεμος μεταξύ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενος δὲν θὰ βραδύνη δὲ νὰ φανερωθῇ. Ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ φέρῃ ἀναστάτους μεγάλῃν εἰς τὸν κόσμον ὅλον καὶ θὰ ἐπέλθῃ τρομερὰ δυστυχία εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁρκίζομαι καὶ ὁμολογῶ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα.

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΚΩΤ

Εἰς πρόσφατον συνέλευσιν τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν μηχανικῶν τοῦ Λονδίνου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν διάφορα ἔγκριτα πρόσωπα τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τῆς ξένης κοινωρίας, ὁ ταγματάρχης διηγήθη ἐν ἐπισόδῳ τοῦ δόκτωρος Οὐίλσον, ἐνὸς ἐκ τῆς πενταμελοῦς Ἀποστολῆς Σκώττ, τὸ ὅποιον δίδει σαφῆ ἰδέαν τοῦ πόθου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐπιστήμης, ὁ ὁποῖος ἔφλεγε τοὺς εὐγενεῖς ἐξερευνητάς.

«Μεταξὺ, εἶπε, τῶν τεσσάρων σωμάτων τὰ ὅποια ἀναπαύονται ὑπὸ τὸ Ἀνταρκτικόν των σάβανον καὶ τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἔρριπεν ὀλόκληρον ἔθνος ἢ μᾶλλον ὀλόκληρον κόσμον εἰς πένθος, κεῖται καὶ τὸ τοῦ δόκτωρος Οὐίλσον, φυσιοδίφου τῆς ἀποστολῆς.

«Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ὁ δόκτωρ Οὐίλσον ἐπεθύμει νὰ μελετήσῃ, ἦτο καὶ ἡ φωλοποιήσις καὶ ὠροτοκία τοῦ πτηνοῦ τοῦ καλουμένου «αὐτοκράτωρ πεγκουίνος.» Ὁ «αὐτοκράτωρ ἢ μᾶλλον ἡ «αὐτοκράτειρα πεγκουίνου» ἔχει, ἀτυχῶς, τὴν συνήθειάν νὰ γεννᾷ τὰ ὄψα τῆς εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος καὶ νὰ τὰ ἀποθέτῃ ἐπὶ τῆς χιόνος. Πρὸ δύο ἀκριβῶς χειμῶνων ὁ δόκτωρ Οὐίλσον καὶ τρεῖς ἐκ τῶν συντρόφων του ἐξεκίνησαν ἀπὸ τῆς χειμερινῆς των κατασκηνώσεως ὑπὸ τὸ σκότος Πολικῆς νυκτός πρὸς τὰς φωλέας τοῦ αὐτοκράτορος πεγκουίνου.» Ἡ ἐκδρομὴ θὰ διήρκει πέντε ἡμέρας.

«Ἐν τέλει ἔφθασαν εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξιειδίου των. Κατασκεύασαν δι' ἐκυτοῦς μίαν καλύβην—χιονοκαλύβην. Μόλις ὅμως εἶχον συμπληρώσει τὴν κατασκευὴν τῆς, καὶ μέγας Ἀναρκτικὸς χρονοστρόβιλος τοὺς κατέλαβεν. Ἡ στέγη των, καθὼς καὶ ἡ σκηνὴ μὲ ἅλα τὰ πράγματα ὅσα εἶχον φέρει μαζί τῶν, ἐσαρώθησαν, καὶ ἀπέμειναν ἐπὶ 48 ὥρας ἄνευ τροφῆς. Ἐν τέλει ἡ χιονοθύελλα ἐκόπασε. Τότε, ἀχολουθήσαντες τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου, κατάρθησαν νὰ εὕρουν τὴν σκηνὴν των. Εὕρουν ὅμως καὶ τὰ ὄψα τοῦ πεγκουίνου καὶ ἐν τέλει ἐπέστρεψον εἰς τὸ πλοῖόν των, ἀφοῦ διέτρεξεν ἀμειψάτως τὸν κίνδυνον ἢ ζωῆ των. Καὶ ἅλα αὐτὰ διὰ πάντε ὡς τοῦ αὐτοκράτορος πεγκουίνου!» (Ἐπευφημία). «Οὐ μόνον ἡ περιεργεία αὐτῆ εἶναι χρονοτριπτικὴ τῆς φυλῆς μας, τῆς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαλλαγῶμεν, ὡς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀλλάξωμεν τὸ χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος μας, ἀλλ' εἶναι ἐν τῶν ὑψίστων γνωρισμάτων μας, τὸ ὅποιον μοῦ φαίνεται ὅτι ἀποκρυσταλλώνει καὶ ἐρμηνεύει τὰς ὑψίστας ἐθνικὰς ἡμῶν βλέψεις καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου θὰ εἴμεθα μικρὰ πλάσματα ἄνευ ἀξίας.»

ΟΛΙΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ἐκ τοῦ ὠραίου Βαλκανικοῦ ὕμνου τοῦ ἀπαγγελλέντος ὑπὸ τοῦ καλλίστου φίλου ποιητοῦ καὶ συνεργάτου μας κ. Ἀγγ. Σαλοῦτση κατὰ τὴν καλλιτεχνικὴν Ἑσπερίδα ἐν Ζακύνθῳ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἴκου. τῶν ἐπιστράτων Ζακυνθίων.

Λάμπει καὶ ἀστράφει ἡ Ἐλευθερία εἰς τὴ Θεσσαλονίκη,
πλέκουν στεφάνια ἀτίμητα ἢ δόξα καὶ ἡ νίκη
ἀπὸ τὰ πλέον λαμπερὰ καὶ ὀραία μαργαριτῶνα
καὶ τὰ φοροῦν σὶ ἀνίκητα τοῦ κόσμου παλληκάρια

Καὶ σμύγ' ἡ νίκη τὴν σκλαβιά, σὸ ἡρωικὸ Μπιζάνι
καὶ σφιγτοαγκαλιάζονται καὶ πλέκουν στεφάνια
μὲ τὰ χορτάρια ποῦ βρῆκαν σὶ κάμπο ματωμένα
ἀπὸ τὸ αἶμα ποῦ ἔχρυσαν λιοντάρια δοξασμένα.

Τέτοιο στεφάνι ἀτίμητο θ' ἀστράφει σὶ τὸν αἶωνα
καὶ θάνε ἢ λαμπροφώτιστη τοῦ Ἑλληνισμοῦ κορυφῶνα
νὰ μαρτυρᾷ, περιφανῆ πῶς θὲ νὰ μὲνῃ αἰώνια
ἢ Ἑλλὰς ὅαν ἦταν ἐνδοξη, σὰ περασμένα χρόνια.

Ζήτησον! ζήτησον, ζήτησον κορυφῶνα τιμημένη
ἀπὸ τὸν ἅγιον ἀγωνά μας, αἱματοποτισμένη
φώναζε πάντα ἀγέρωχη, δαφνοστεφανωμένη
ὅπως μεγάλη ἢ Ἑλλὰς καὶ ἀνίκητη θὰ μὲνῃ.

Καὶ ἂν σήμερον τὴ τόση τῆς ξεχάσανε ἱστορία,
τὰ φῶτα ποῦ τοὺς ἔδωκε καὶ κείνη τὴ Θεσσαλία
οἱ ἰσχυροὶ, ὅς μάθουν πῶς ἂν αὐτὴ κτυπᾶνε
εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴ μικρὴ ὅμως πολλὰ χρωστανε.

Ἄς μάθουν πῶς ἀθάνατος ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ μὲνῃ
καὶ θὰ φωνάζῃ πάντοτε μ' ὄση φωνὴ τοῦ μένει
πῶς θ' ἀψηφᾷ, κατατρεγμούς, καὶ κάθε ἄγρια πάλη
γιατὶ σὸ ἅγιον δίκην του, δὲν γέρνει τὸ κεφάλι !!

Καιρὸς νὰ λησμονήσουνε τὴ παλαιὰ ἱστορία
ποῦ γράφηκε μὲ σπαραγμούς μὲ αἶμα μὲ θυσία,
γιατὶ ἐκείνη θὰ σβυσθῇ καὶ θὰ γραφθῇ μία ἄλλη
ποῦ θάνε ποῖο περιφανεῖ, ποῦ θάνε πειὸ μεγάλη.

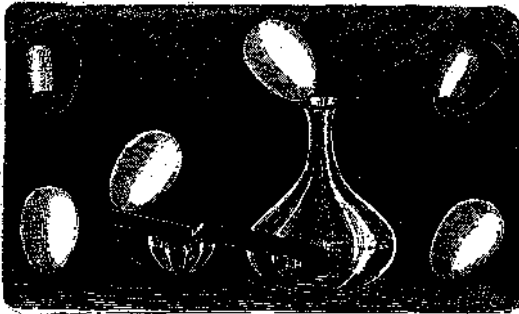
Γιατὶ ἂν πολεμήσανε μόνον σὲ κείνὰ τὰ χρόνια
Κανάρης, Διάκος, Μπότσαρης, μὲ τούρκικα κλέματα
γνωρίζουν πῶς οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες πολεμᾶνε
μὲ κείνους ποῦ τὸνίδιον, Χριστό τους προσκυνᾶνε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ περίεργον ὑπακοῦον ῥόν.

Λάβετε ἓν ῥόν, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ τραπήσητε διὰ μικρᾶς καρφίδος, κενώσατε αὐτὸ ἐντελῶς καὶ στεγνώσατε διὰ τοῦ ἡλίου ἢ τῆς πυρᾶς. Τότε χύνετε ἐντὸς αὐτοῦ ὀλίγην λεπτὴν ἄμμον, ἓν τρίτον ἕως ἓν τέταρτον τῆς χωρητικότητος τοῦ ῥοῦ, ὡς δεικνύται ἐν τῷ ἐναντι σχήματι καὶ φράζετε τὴν ὀπὴν διὰ λευκοῦ κηροῦ.



Ἢδη τὸ πείραμά σας εἶναι ἐτοιμον πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἀγγεῖλαιτε εἰς τοὺς φίλους σας ὅτι τὸ ῥόν σας εἶναι πρόθυμον νὰ σᾶς ὑπακούσῃ καὶ τοποθετοῦντες αὐτὸ ὅπως θέλετε εἰς οἰανδήποτε θέσιν, τὸ διατάσσετε νὰ σταθῇ καὶ θὰ σᾶς ὑπακούσῃ πιστῶς ἐκάστοτε. Δύνασθε μάλιστα νὰ τοποθετήσητε αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἄκρου φιάλης, λαβῆς μαχαιρίου κτλ. ἐν οἰαδήποτε θέσει ὀρθῆς, πλαγίως, καθέτω καὶ ἐξῆς. Ἀρκεῖ πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν νὰ κινήσητε ὀλίγον τὸ ῥόν σας κρατοῦντες αὐτὸ ἐν τῇ θέσει ἣν θέλετε νὰ τῷ προσδώσητε ἵνα λάβῃ καιρὸν ἢ ἐν αὐτῷ ἄμμον νὰ λάβῃ τὴν πρέπουσαν αὐτῇ ὀριζόντιον θέσιν, ἥτις θέσις εἶναι ἡ ἀπαιτούμενη φυσικὴ τῆς ἰσορροπίας.

Ἢδη ἂν θέσητε ἐν ἐτέρω ὡφ σφαιρίδια μολύβδινά κινηγίου ἀνάμικτα μὲ μικρὰ τεμάχια κηροῦ καὶ θερμάνετε τὸ ῥόν κρατοῦντες αὐτὸ ὀρθιον, θὰ σχηματισθῇ βάσις τις βαρεῖα, ἥτις θὰ συγκρατῇ τὸ ῥόν πάντοτε ὀρθιον, ἐν οἰαδήποτε θέσει τοποθετοῦντες αὐτό.

ΚΛΕΙΩ Γ, ΝΑΥΛΕΡΗ

Ἐκλείσες τὰ ματάκια σου, κοιμήθης αἰωνίως...
Ὁ τάφος Κλειῶ σ' ἐδέχθηκε, ὁ παγερός καὶ κρύος
Γιατὶ λουλοῦδι τοῦ ἀγροῦ, νὰ σὲ μαράνη ὁ χάρος
Τῶν δυστυχῶν γονέων σου, παρηγορὰ καὶ θάρρος

Γιατὶ τριαντάφυλλο κλειστό, μαργαρίκη δροσοῦλα
Ὡς χθὲς πουλάκι ἄδολο, νεκρὰ τώρα νυφοῦλα
Γιατὶ νὰ κείτῃαι ψυχρὰ καὶ ἄφωνη ὅτ' ἡ χάμα
Μὲ παγωμένη τῇ μιλιὰ, μ' ὀλόκλειστο τὸ στόμα;

Σόφια! Κλειῶ παρήτησε, τοῦ τάφου τὸ σκοτάδι!
Εἶναι φορικτὸν νὰ κείτῃαι οἱ ἄγγελοι ὅτ' ἄδῃ.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κόλλα διὰ συγκολλησεως.

Ὡς ρευστὴν κόλλαν διὰ τὴν συγκολλησιν τῶν ὑελίνων δοχείων χρησιμοποιοῦσι τὴν ὑδρῦαλον (πυριτικὸν κάλιον).

Δύνασθε πρὸς τούτοις νὰ μεταχειρισθῆτε προχείρως τὸ λεγόμενον συνδετικὸν ἢ φαρμάκον τῶν ξυλουργῶν, ἥτις τῇ προσθήκῃ ὀλίγου δυνατοῦ ὑψοῦ διατηρεῖται ρευστὴ καὶ χρησιμεύει εἰς πλείστας συγκολλησεις.

Ἡ ἄσφαλτος.

Ἡ ἄσφαλτος συνίσταται ἐξ ἀνθρακος, ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου. Ἐχει δριμεῖαν ὁσμὴν πίσεως, ἰδίως ὅταν ὑποβάλλεται εἰς τριβήν. Τὸ εἰδικὸν τῆς βάρους εἶναι 1 ἕως 1,2. Εἰς 100 βαθμοὺς τήκεται, γίνεται δὲ πρῶτον μαλακὴ καὶ κατόπιν λεπτόρρευστος. Ἡ ἄσφαλτος ἀποτελεῖ τὴν τελικὴν μορφήν μιᾶς ὀξειδώσεως τοῦ πετρελαίου. Τοῦτο ἐρχόμενον εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ ἀέρος λαμβάνει ἐκ τούτου ὀξυγόνον καὶ γίνεται πρῶτον μίαν πυκνὴν μάζαν διὰ νὰ μεταβληθῇ τέλος εἰς στερεὰν ἄσφαλτον. Τὴν εὐρίσκομεν δὲ ὑπὸ στερεὰν μορφήν εἴτε ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εἰς τὰς ἐκβολὰς παλαιῶν ἢ καὶ σημερινῶν πηγῶν πετρελαίου ἢ καὶ κατὰ στρώματα ὡς σκληρὸν ὄρυκτον εἰς κοιτάσματα βουνῶν. Πλούσια στρώματα ἄσφαλτου εἶναι γνωστὰ ἐν Ἀμερικῇ, Ρωσίᾳ, Ἰνδίας καὶ Ρουμανίᾳ, ὡσαύτως εἶναι γνωστὴ ἡ πλέουσα ἄσφαλτος ἐπὶ τοῦ ἄλμυροῦ ὕδατος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Νεκρᾶς θαλάσσης. Ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἡ ἐξόρυξις τῆς ἄσφαλτου, ἐφ' ὅσον δὲν εὐρίσκεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, γίνεται τῇ βοηθείᾳ μικρῶν στοῶν.

Τὸ καουτσούκ.

Τὸ καουτσούκ εὐκόλως διαλύεται εἰς καουτσουέλαιον, λαμβανόμενον διὰ τῆς ζηρᾶς ἀποστάξεως τοῦ καουτσούκ, ἀλλὰ προτιμώτερον εἶναι τὸ καλὸν τερεβινθέλαιον.

Καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα πτητικὰ καὶ αἰθέρια ἔλαια φουσκώνει καὶ διαλύεται τὸ καουτσούκ.

Τερεβινθέλαιον ἐπανειλημμένως ἀποσταχθέν εἰς ἀνωτέραν θερμοκρασίαν, ἰδίως μέσον κεάμων, τὸ διαλύει εὐκολώτερον.

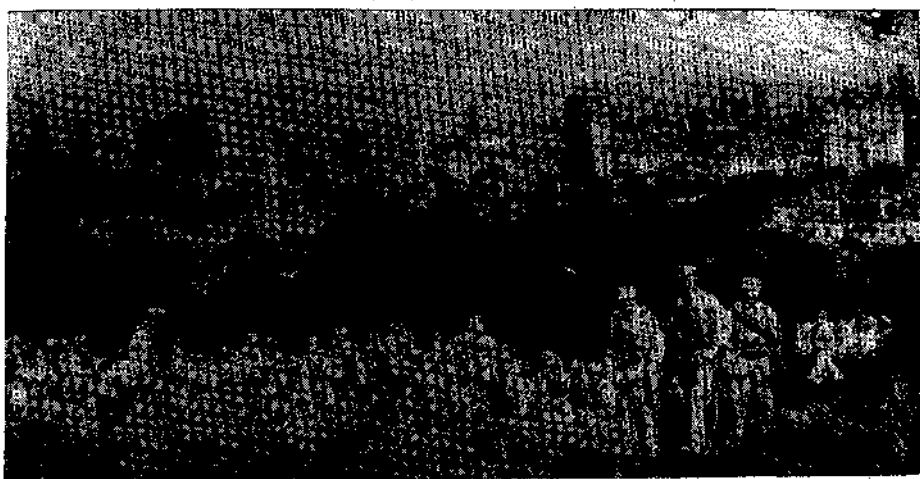
Τετηκυῖα ναφθαλίνη τὸ διαλύει εὐκόλως.

Τὴν διάλυσιν πολὺ διευκολύνει προηγουμένη πλῆσις μὲ καυστικὸν ἢ ἀνθρακικὸν νάτριον.

Τὸ καουτσούκ τήκεται εἰς 120°.

Κηλίδες μεταξωτῶν.

Ἀπὸ μεταξωτὰ ὑφάσματα ἐξαλείφονται αἱ κηλίδες λίπους τὸ ἀσφαλέστερον μὲ χλωροφόρμιον ἢ αἰθέρα. Δελτίον



ΒΕΡΡΟΙΑ, η ώραία Μακεδονική πόλις.

καί αφού παρεμείναμεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὸ μεσονύκτιον ἀνεχωρήσαμεν διὰ Χίον προπορευομένων τῶν ἀντιτορπιλικῶν «Νέες Γενεᾶς» καὶ «Κεραυνοῦ» δεξιόθεν τῶν Ὑπερωκεανείων «Πατρίδος» καὶ Μακεδονίας» καὶ ὀπισθεν ἐρχομένων τῆς «Μαριέττας» α' Ἀρκαδίας» καὶ α' Ἐνριέττας». Τὸ θέαμα ἦτο ὠραιότατον ἐν ὥρᾳ νυκτὸς μετὰ τὸν στολίσκον μας τοῦτον, μεταβαίνοντα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αἰφνηδῶς τῶν νήσων. Διὰ τοῦτο σχεδὸν οὐδεὶς μας ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ταύτην καὶ ὅλοι εἰμεθα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος συζητοῦντες καὶ παρακολουθοῦντες τὰ συμβησόμενα καὶ διερωτώμενοι πῶς θὰ μᾶς παραδώσουν τὴν Χίον καὶ ἂν θὰ μᾶς τὴν παραδώσουν.

Περὶ τὴν 6ην πρωΐνῃν τῆς 11ης ἐφθάσαμεν ἐξῶθεν τῆς Χίου καὶ ἤρξατο ἀμέσως ἡ ἐπίδειξις. Ἐπὶ μίαν ὥραν ἐφέραμεν γῦρον πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Χίου, μεθ' ὃ τὰ ἀντιτορπιλικά, ἡ Μακεδονία, ἡ Ἐνριέττα καὶ ἡ Ἀρκαδία ἐπλησίασαν καὶ ἀπεβίβασθη εἰς ἀξίωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ διὰ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς παράδοσιν τῆς νήσου. Ἐν τῇ μεταξύ ἐπεκράτει ἄκρα ἡσυχία, πάντων εὑρισκομένων εἰς τὰ κατκιστρώματα καὶ ἀναμενόντων μετ' ἀγωνίας τὴν ἀπάντησιν τοῦ Διοικητοῦ Ζιχνῆ Πασσᾶ. Ὅλα δὲ τὰ καταστήματα καὶ οἰκίαι ἦσαν κατάκλειστα καὶ ποῦ καὶ ποῦ νὰ φανῆ ἄτομόν τι.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπιστρέφει ὁ ἀπεσταλμένος καὶ λέγει ὅτι οἱ Τούρκοι ζητοῦν 2 ὥρας προθεσμίαν διὰ νὰ σκεφθοῦν, αἰτίνας καὶ τοὺς δίδονται. Μετὰ τοῦτο μεταβλίνει πάλιν ὁ ἀξίωματικὸς καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἐπιστρέπει λέγων, ὅτι ζητεῖται καὶ δευτέρα προθεσμία, ἀλλ' αὕτη πλέον δὲν τοὺς δίδεται καὶ ἀρνούμενου τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ νὰ πρᾶ-

δώσῃ τὴν πόλιν, ἐπανέρχεται ὁ ἀπεσταλμένος καὶ ἀμέσως ὅλα τὰ πλοῖα διατάσσονται ν' ἀπομακρυνθοῦν χίλια μέτρα τοῦ λιμένος.

Παραμένουν μόνον εἰς τὰς θέσεις των ἡ ἀλησμόνητος «Μακεδονία» τὰ ἀντιτορπιλικά «Νέα Γενεᾶ» ὁ «Κεραυνοῦ» καὶ ἡ «Ἀρκαδία», τὰ ὅποια εἰς ἀραιὰν φάλαγγα ἐτοιμάζονται νὰ κανονιοβολήσουν. Ἀμέσως τότε διατάσσεται τὸ ἀτμόπλοϊόν μας νὰ πλησιάσῃ ἀριστερὰ τοῦ λιμένος καὶ τῆς πόλεως καὶ νὰ καταβιάσῃ τὰς λέμβους του. Ἐπίσης μᾶς στέλλουν τὰς λέμβους τῆς Μακεδονίας, τὰς ὁποίας ρυμουλκοῦν οἱ ναῦται μετὰ μικρὰς τοιαύτας καὶ ἐκ τοῦ τάγματός μας διατάσσεται ὁ λόχος μας ν' ἀποβιβάσῃ πρῶτος.

Καὶ πράγματι οὕτω ἤρξατο ἡ ἐπιβίβασις, βοηθημένη καὶ ἀπὸ τὸν βομβαρδισμόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἀποβιβαζόμεθα ἦσαν προχώματα Τουρκικὰ καὶ χαμόκλαδα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρχον Τούρκοι κεκρυμμένοι, ὁποῖοι μᾶς ὑπεδέχθησαν διὰ πυροβολισμῶν.

Οἱ ἄθλιοι ἐπυροβόλουν ὁμαδὸν καὶ ἀφόβως βάλλοντες καὶ κατὰ τῶν λέμβων καὶ κατὰ τῶν ἀτμοπλοίων.

Τὸ θέαμα πράγματι ἦτο πρωτοφανές, ἔκτακτον καὶ ἀλησμόνητόν ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις μας πολὺ ἐπικίνδυνος. Ἡ διμοιρία μας ἤτις ἐπρόκειτο ν' ἀποβιβάσῃ ἀναγκάζεται νὰ ἀντιπυροβολήσῃ ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου μετὰ πυρὰ ὁμαδὸν, ἀλλὰ μετὰ τούτους πρῶτους ἀποβιβάσθέντας μὴ δυνάμενοι οἱ ὀλίγοι Τούρκοι ν' ἀντιστοῦν ἐπὶ πολὺ, ἤρχισαν νὰ υποχωροῦν πρὸς νότον τῆς νήσου. Μόλις δὲ ἀπεβιβάσθημεν καὶ ἡμεῖς ἤρχισαν καὶ οἱ ἄλλοι λόχοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον.

Δυστυχῶς ὁ λόχος μας ἔσχε δύο νεκροὺς κατὰ τὴν ἀποβίβασιν καὶ τρεῖς τραυματίας, τοὺς ὁποίους ἐστείλαμεν ἀμέσως εἰς τὰ πλοῖα.

Δέν είχομεν δὲ προχωρήσει 200 μέτρα καὶ ἀριστερὰ τῆς ἐπιθέσεως διακρίνομεν δύο τούρκους πεσμένους ἐντὸς χάνδακος καὶ μὴ δυναθέντας νὰ φύγουν μετὰ τῶν ἄλλων, τοὺς ὁποίους ἐπλησιάσαμεν μὲ προτεταμέναις τὰς λόγχαις τῶν ὅπλων μας καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀφωπλίσαμεν, τοὺς παρεδώκαμεν ἵνα τοὺς μεταφέρουν ἐντὸς τῆς «Σαπφοῦς». Εἶτα ἡμεῖς ἐπροχωρήσαμεν πρὸς καταδίωξιν τῶν ἄλλων πολλῶν.

Περὶ τὴν ἑξῆς ὥραν ἀπογευματινὴν εὐρισκόμεθα ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τῆς γυναικείας Μονῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἀφοῦ πρῶτον ἠρευνήσαμεν ἐντὸς αὐτῆς ἀλλὰ μετὰ δυσκολίας, καὶ διὰ τῆς λόγχης, καθύστερον ἀπαγορεύεται ἢ εἰσοδος ἀνδρῶν εἰς γυναικείαν Μονήν, ἀπήλθομεν ἐκεῖθεν διευθυνθέντες ἀριστέρωτα· ἐκεῖ τοποθετήσαντες σκοπούς, κατεκλίθημεν ὅπως ἀναπαυθῶμεν τὴν νύκτα ἀγρυπνοὶ καὶ σκεπτόμενοι τὸν ἄρτον ὅστις μᾶς ἔλλειπεν ἀπὸ τῆς προτεραιίας.

Οἱ φιλόξενοι ἔμως Χῖοι δὲν μᾶς ἀφήκων ἐπὶ πολὺ οὕτω, διότι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν μᾶς ἔφεραν καλάθους μὲ ἄρτους, ἐλαίαις, οἶνον, σῦκα, κτλ.

Ἦτο ὄνειρον τοῦτο; Ὁχι, πραγματικότης, ἔπρεπε νὰ εἴσθε στρατιῶται κατὰ τοιαύτας περιστάσεις διὰ νὰ ἰδῆτε τί ἀξίζει τὸ ψωμὶ καὶ ἡ ἐλπίς, ὅταν πεινᾷ ὁ μαχόμενος καὶ ὁδοιπορῶν στρατιώτης. Ἐκεῖνὴ ἡ βραδεία θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος, διότι ἡ ἐπικουρία αὐτῆ μᾶς ἤλθε χωρὶς νὰ τὴν περιμένωμεν. Τρόφιμα ἀρκετὰ καὶ νερὸ μὲ στάμνες ἀφθονοὺν καὶ δροσερὸν ὕδρου τοσαύτως τὸ ἐλαγταρούσαμεν καὶ ἐπίναμεν ἐκ τῶν τυχαίων λάκκων βρομερῶν καὶ λασπῶδες εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἥδη οἱ χωρικοὶ τῆς Χίου καὶ οἱ καλόγηροι μᾶς τὸ ἐκόμιζον μὲ εὐχαρίστησιν καὶ μᾶς διηκόλουν καὶ εἰς τὰς ἀνιχνεύσεις χρησιμεύοντες καὶ ὡς ὁδηγοί. Ὁμολογουμένως οἱ Χῖοι μᾶς καθυπεχρέωσαν μὲ τὰς περιποιήσεις καὶ τὴν προθυμίαν των.

Μέχρι τῆς πρωίας ἐμείναμεν ἐκεῖ ἀγρυπνοὶ. Περὶ τὸ μεσονύκτιον μία περίπολος μὲ τὸν στρατιώτην Σταυράκην Ι. γνωρίζοντα τὴν Τουρκικὴν μᾶς ἔφερον ἕνα ἄοπλον ἀρμένην στρατιώτην, ὅστις ἤθελε νὰ παραδοθῆ.

Περὶ τὰ ἐξημερώματα ραγδαία βροχὴ διαρκέσασα ἡμίσειεν ὥραν μόνον μᾶς ἐπεσκέψθη, μεθ' ἧς ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος λαμπρὸς καὶ καθρός.

Μετ' ὀλίγον οἱ λόχοι τίθενται δι' ἀνωτέρας διαταγῆς εἰς ὁδοιπορίαν πρὸς τὴν πόλιν, ἥτις ἀπέχεε 3/4 τῆς ὥρας. Οἱ τούρκοι τὴν εἶχον ἤδη ἐγκαταλείψει κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν κατοίκων περὶ τὴν 2αν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, φοβηθέντες μήπως ἡμεῖς εἰσέλθομεν νύκτα εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς περικυκλώσωμεν.

Περὶ τὴν 9ην π. μ. ὁ στρατὸς εἰσῆρχετο

πλέον ἐλεύθερος εἰς τὴν πόλιν ἀνευ οὐδενὸς ἐμποδίου καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ καὶ βοῆς. Ἡ πόλις ὀλόκληρος ἐώρταζε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς, σημαίαι δὲ κινουραγεῖς εἰς ὅλας τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα ἐκυματίζον, συγκίνησις δὲ μετὰ δακρύων ἐξεδηλοῦντο εἰς τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων. Ἦτο ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἐλευθερίας. Χαρὰ καὶ ζητωκραυγαὶ ἀντήχουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ «Ζήτησαν οἱ ἐλευθερωταὶ μᾶς, Ζήτη ὁ στρατὸς μᾶς». Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοὺς ἐξώστιας μᾶς ἔρριπτον ἄνθη καὶ μᾶς ἐράντιζον μὲ εὐώδη νερά, κολώνια κτλ. τὰ δὲ κορίτσια εἰς τὰς θύρας των μᾶς ἐδίδον νερό, γλυκίσματα, πορτοκάλια, σύκα, ἀμύγδαλα κτλ. αἱ δὲ ἡλικιωμέναι μᾶς κατεφίλουν δακρύουσαι καὶ οἱ γέροντες νὰ μᾶς κράζουν «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐδακρύσαμεν πρὸ τῆς ἀφαντάστου ταύτης συγκινητικῆς ὑποδοχῆς. Θὰ μείνῃ ὄντως ἀλησμόνητος εἰς τὴν μνήμην μας, διότι ἡ Χίος τὸ ἔδειξε καὶ ἐφάνη ὑπερτέρα καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς αἰχμαλωσίας καὶ καταδίωξεως τῆς τουρκικῆς φρουρᾶς ἐν τῇ νήσῳ συμποσομένης εἰς 3.000 περίπου.

Ἀφοῦ εἰσῆλθομεν καὶ ἀνεπαύθημεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὴν Πλατείαν, διὰ νὰ εὐρωμεν τὸ κατάλληλον οἶκημα διὰ τὸν λόχον μας, ἀπειρον πλῆθος εἶχε συναθροισθῆ ἐκεῖ, πολλὰ δὲ γυναῖκες φέρουσαι ἄρτους, ὕδωρ καὶ ἄλλα διάφορα, τὰ διεμοίραζον εἰς τοὺς στρατιώτας.

Ἐν τῷ μεταξύ λόχοι τοῦ 7ου ὡς καὶ τὸ ἄγλημα τῶν πεζοναυτῶν ἐπροχώρησαν πρὸ τὸ Αἶψος διὰ νὰ συναντήσουν τὸν ἐχθρὸν, ὅστις εἶχε προλάβει καὶ ὠχυρώθη ἐπὶ τῶν ἀπορθητῶν βουνῶν τῆς Χίου, ἐφ' ὧν ἐγκαίρως εἶχον γίνεαι αἱ δέουσαι προετοιμασίαι μεταφορᾶς τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου.

Οἱ λόγοι τοῦ τάγματός μας ἐτυποθετήθησαν εἰς διάφορα οἰκήματα ὡς καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ Παρθενοναγωγεῖον, ὠραιότατον οἶκημα μετὰ δύο ὀροφῶν. Μόλις δὲ μετέβημεν ἐξεκενώσαμεν τὰς αἰθούσας ἐκ τῶν θρανίων καὶ τὰς ἐκαθά-



Ἐπὶ τοῦ πλωτοῦ νοδοκομείου «Ἀλβανία»

ρίσαμεν, τοποθετήσαντες τὰ πράγματα μας. Ἄλλὰ εἶχομεν ὅλοι ζαλισθῆ ἀπὸ τὸ κοριτσόμανι ὅπου εἶχεν ἔλθῃ ἐκεῖ. Ἦσαν αἱ μαθήτριαι τοῦ Παρθενοναγωγείου, αἱ ὁποῖαι προσήλθον νὰ ἐκδηλώσουν τὴν χαρὰν των, λέγουσαι εἰς ἡμᾶς, ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ μείνουν ἐπὶ ἔτος ἀνευ σχολείου διὰ τοὺς ἐλευθερωτάς στρατιώτας. Ἦτο πράγματι μία ὠραιότατη εἰκὼν νὰ βλέπετε τὰς μαθητρίαις ἀπὸ 5 ἐτῶν μέχρι 16 καὶ νὰ συνδιαλέγωνται μὲ τοὺς στρατιώτας μὲ τόσην οικειότητα ὡς ἀδελφοί, ἀλλὰ μήπως καὶ δὲν ἦσαν;

Μετὰ μίαν ὥραν ἔρχεται ὁ Δεσπότης τῆς Χίου, εὐγενέστατος καὶ κάλλιστος κληρικὸς, ὅστις τὰ πάντα διαθέτει διὰ τὸν λόχον μας. Εἶχε δὲ εἰδοποιήσῃ διάφορους οἰκογενεῖας καὶ μᾶς ἔφεραν ἐκεῖ πιατέλας μὲ μακαρονάδας, γάλλους ψητούς, πατάτες τηγανιτές καὶ διάφορα ἄλλα φαγητά, οἶνον ἀφθονοῦν, καρπούς, κνιταριάκια κτλ.

Ἐῦγε εἰς τοὺς Χίους.

Εἰς τὸ προσεχές θὰ στείλω συνέχειαν.

Ἀσπάζομαι ὅλους.

Κ. Πρίντζης

(Ἐπεταί συνέχεια)



ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἔργασία, φῶς, ἀλήθεια, εἰσὶ τὰ τρία συνώνυμα σύμβολα τοῦ τιμίου ἀνθρώπου.

Ἀγωνίζου, κοπιάζε, μαρτύρει καὶ ἀπόφευγε τὴν μακρὰν ἀνάπαυσιν, ἥτις ἐπιφέρει ταχύτερον τὸν θάνατον.

Ἡ ψυχὴ εὐχαριστεῖται καὶ δὲν ὀκνεῖ νὰ ζητᾷ τὸ ἰδανικὸν καὶ ἐκεῖ ἀκόμη, ὅπου γνωρίζει, ὅτι δὲν θὰ τὸ εὕρῃ.

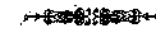
Ὁ λόγος στηρίζει τὴν ψυχὴν καὶ ὁ λόγος τὴν κρημνίζει.

Ὁ ἀνθρώπος τὰ πάντα θὰ κατορθώσῃ ἐνταῦθα, ἐκτὸς τῆς εὐτυχίας του, ἥτις ἄλλοθι ὑπάρχει.

Ὁ βίος οὗτος εἶναι ἀδιάκοπος πάλη πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐτυχίας, ἥτις προβάλει μόνον μετὰ θάνατον.

Εὐκολώτερον ἢ γυνὴ ἐνδίδει εἰς τὸν ἔρωτα ἢ εἰς κάθε ἄλλο πρᾶγμα. Νομίζει ὅτι δι' αὐτὸ ἐγενήθη μόνον.

Ἡ ἐχεμύθεια εἶναι εἶδος ἀμφίβολον περιεργείας ἥτις μᾶς πειράζει ἕως ὅτου τὴν διαρρήξωμεν



ΣΤΟ ΣΤΟΛΟ ΜΑΣ

*Δελφίνα μου τῆς θάλασσης γνωστά,
στὸ κόσμο καὶ στὴν ἐνδοξ' ἱστορία,
τοῦ Ποσειδῶνα ἀφοβα παιδιὰ,
μᾶς ἐποχῆς ἀτρόμητα θηρία...*

*Περὺφανα τρεχᾶτε στὸν ἀφρό,
θαλασσοπούλια τόσο ξακουσμένα,
μὴ φοβηθῆτε ἀγέρα καὶ καιρὸ
καὶ τὰ πελώρια κύματ' ἀφρισμένα.*

*Ἡ εὐχαῖς μας ποῦ ἔχετε μαζί
ὅπου καὶ ἂν πᾶτε θὰ σᾶς βοηθᾶνε
καὶ δὲν θὰ λείψουν ὄρα οὔτε στιγμή
τὸν ἐνδοξὸ σας δρόμο ν' ἀπολουθᾶνε...*

*Μὴ σᾶς τρομάζει Τούρκου κανονιά,
γιατὶ φωτιὰ τόσο εὐκόλα δὲν πᾶνει
εἶναι ὁ Σταυρὸς ποῦ διώχνει τὴ φωτιὰ
τοῦ ἀπιστοῦ καὶ ἀπάνου σας δὲν φτάνει.
Γραδίτὸ Σπετισοῦδραῖνα παιδιὰ
θαλασσοπούλια τόσο ξακουσμένα
τὴν ἱστορία τιμῆστε τὴ παλῆν
ἀγονάτια τοῦ Κανάρη τιμημένα...*

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΗΣ



ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ἀνά τὴν Εὐρώπην ταξιδίου του μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του ὁ ἐγκριτος χειρουργὸς ἰατρός καὶ ἡμέτερος πολῦτιμος φίλος κ. Νίκος Μωραΐτης.

Ὁ κ. ἰατρός ἐπανερχεται ἤδη ἐν μέσῳ τῶν λατρευόντων αὐτῶν καὶ ὡς σωτήρα ἀνάμενοντων συμπολιτῶν τοῦ Θεσσαλῶν μένων καὶ ἐργαζόμενος ὡς χειρουργὸς ἰατρός Βόλλου.



ΟΙ ΠΑΓΟΙ

Υπάρχουν δύο είδη πάγων εκ των συναντωμένων εν τῇ θαλάσῃ· ὁ εἷς εἶναι ὁ πλωτὸς πάγος, λείψανον τοῦ παγῶνος, ὅστις παράγεται ἐκ τῆς ὑπερφυσικῆς ψήξεως τοῦ ὕδατος τῶν ὠκεανῶν. Ὁ δὲ ἕτερος εἶναι ὁ σκληρὸς πάγος, εἰς μέγεθος ὀγκώδους βράχου ἢ βουνοῦ, προερχόμενος ἐκ τῶν παγῶνων τῆς ξηρᾶς παρὰ τοῖς πόλοις, ὡς τῆς Σπιτσεβέργης ἢ τῆς Γροιλανδίας.

Καὶ οἱ μὲν πλωτοὶ πάγοι, ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν πολικῶν παγῶνων, οἵτινες σχηματίζονται ἐκ τῆς στερεοποιήσεως τῆς θαλάσσης, πηγνύονται εἰς 2^ο, 5 κάτωθι τοῦ μηδενικοῦ, τὸ δὲ πάχος των, ἀντιθέτως τῆς ὑποθέσεως ἢ ἠθελέ τις σχηματίσει, δὲν φθάνει βεβχίως τὰ 10 μέτρα. Ὁ πάγος οὗτος εἶναι πάγος θαλάσσιος καὶ διαλυόμενος φυσικῶς ἀποδίδει ἀλυμρὸν ὕδωρ, δηλαδὴ μὴ πόσιμον.

Ἐν καιρῷ τῶν μακρῶν καὶ ψυχρῶν χειμῶνων ἐν τοῖς πόλοις, ὁ πάγος οὗτος καταλαμβάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὠκεανοῦ ἀπειρομεγέθη ἐκτασιν μετὰ πλείστων ἐξεχουσῶν κορυφῶν, δίκην λόφων, οὓς καλοῦσιν οὐμῶν, ἔσαι συστέλλομένους καὶ διαστελλομένους, ἀλλ' οὐδέποτε ἐνούμενους.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ θέρος, ὁ παγῶν οὗτος τέμνεται εἰς τεμάχια, τὰ ὁποῖα κεχωρισμένως πλέουσιν ἐν τῷ ὕδατι καὶ τότε ἡ διάστασις αὐτῆ καλεῖται παγετορραγία.

Ὁ παγῶν ἀνασχηματίζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πολικοῦ χειμῶνος, ἀλλ' οὐδέποτε καθίσταται μονομερῆς καὶ ἄνευ προεξοχῶν. Ὡς πάντα δὲ τὰ σώματα καὶ οὗτος διαστέλλεται ὁπόταν ἡ θερμοκρασία ὑψωθῇ καὶ συστέλλεται, ὅταν τὸ θερμόμετρον χαμηλοῦται. Ὅποταν τὸ ψῦχος ἀυξάνει, ὁ σχηματισθεὶς παγῶν ὀλίγον κάτωθι τοῦ μηδενικοῦ συστέλλεται, ρηγνύεται καὶ τὸ ὕδωρ εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῶν σχηματιζόμενων ρωγῶν.

Ὅποταν ἀντιθέτως, ἡ θερμοκρασία ἀνοψοῦται, ὁ διαστέλλομενος παγῶν ὑψοῦται δίκην πελωρίων σωρῶν, ἀπαραλλάκτως ὅπως ὑψοῦνται τὰ φύλλα τοῦ ζιγκου ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν εὐρισκόμενα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων· καὶ τότε ἡ διάθρυσις ἀρχεται.

Οἱ πλέοντες πάγοι, ἀληθεῖς σχεδὸν ἐκ πάγου, μεταφέρονται τότε ὑπὸ τῶν ψυχρῶν ρευμάτων πρὸς τὰ συγκερασμένα διαμερίσματα τῆς θαλάσσης.

Ἡ πυκνότης τοῦ θαλασσίου πάγου εἶναι περίπου ἕτη πρὸς τὰ 9)10 τῆς τοῦ ὕδατος· τὸ δὲ ἀναδύον μέρος τοῦ πάγου τούτου δὲν ἀποτελεῖ συνεπῶς ἢ τὸ δέκατον τοῦ ὀλικῆ του πάχους.

Ἐὰν τεμάχιον πάγου ἔχει σχῆμα περίπου τετράγωνον, 20 μέτρα μῆκους ἐπὶ 20 πλά-

τους, μὲ 8 μ. βάθος, ἀντιπροσωπεύει ἀχωρητικότητα 3,200 τόνων, ἢτοι ὄγκον ἐπικίνδυνον λίαν εἰς σύγκρουσιν μετ' αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὁ θαλάσσιος οὗτος πάγος εἶναι πορῶδης καὶ γὰρ πλοῖα ἀρεκτὰ εὐκόλως τὸν διαλύουσι.

Ὁρεινοὶ πλέοντες πάγοι.

Πολὸ ἐπικινδυνότεροι πάγοι εἶναι οἱ δεῦτεροι, σκληροὶ πάγοι ἢ ὄρεινοὶ λεγόμενοι. Οὗτοι γίνονται ὑπὸ παγωμένου γλυκέος ὕδατος, διαλυόμενοι δὲ ἀποδίδουσιν ὕδωρ πόσιμον καὶ καθαρὸν. Προέρχονται οὗτοι ἐκ τῶν παγῶνων τῆς Γροιλανδίας ἢ τῆς Σπιτσεβέργης, πυκνοὶ ὄντες 1,000 περίπου μέτρων, καλύπτουσι δὲ τὰς ψυχρὰς ταύτας γαίας διὰ συνεχοῦς παγωμένου στρώματος. Οἱ παγῶνες οὗτοι, ὑπὸ τὴν πίεσιν ἀνωτέρας χιονοστιβάδος ἐπερχομένης ἀδιακόπως ἀνωθεν, κατέρχονται πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅπου προσβάλλονται ὑπὸ τῆς ὑδροστατικῆς ὠθήσεως, ἢτις τείνει νὰ τοὺς ἀνυψώσῃ, τοῦ πάγου φυσικῶς ὄντος, ἐν ἴσῳ μέρει, ἐλαφροτέρου τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Τοιοῦτοτρόπως ἀνυψουμένων τῶν πάγων, τὸ ἀνώτερον μέρος αὐτῶν συντρίβεται εἰς πελώρια τεμάχια καλούμενα icebergs, (σκληροὶ πάγοι).

Τὸ χρῶμα τούτων δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ τῶν ὑπὸ τῆς ψήξεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος σχηματισθέντων πάγων, καθόσον οὗτοι μὲν εἰσι λευκοὶ ἀμαυροί, ἐνῶ οἱ τοῦ γλυκέος ὕδατος σκληροὶ πάγοι (icebergs) παρουσιάζουν ἐνίοτε τὰς κυανοειδεῖς ἐκείνας ἀνταυγείας, ἃς γνωρίζουσι καλῶς πάντες οἱ ποιήσαντες ἐκδρομὰς εἰς τὰς παγετώδεις Ἄλπεις.

Ὁ ὄγκος αὐτῶν εἶναι σημαντικὸς· ἐνίοτε τὸ ὕψος δύναται νὰ φθάσῃ τὰ 100 μ. ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐνῶ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ βυθισμένον μέρος εἶναι σχεδὸν 4κις μεγαλύτερον τοῦ ὄρατοῦ μέρους. Οὕτω εἰς τοιοῦτος πάγος 1,000 μ. μῆκους ἐπὶ τοσοῦτου πλάτους καὶ βεθυθισμένους εἰς 100 μ. βάθος, ἔχει ὀλικὸν ὄγκον δέκα ἑκατομμυρίων τόνων. Ἄς φαντασθῇ ἤδη πᾶς τις πόσον ἐνώπιον τοιοῦτου ὄγκου μικροσκοπικὴ μάζα εἶναι ἔστω καὶ τὸ μεγαλύτερόν μας ἀτμόπλοιον 40,000 τόνων! Σχετικὴν ἰδέαν δίδει ἡ ἀνωθεν ἡμετέρα εἰκὼν.

Ὅταν τοιοῦτοι πελώριοι πάγοι διχόμενοι ἐπὶ πολὺ ἐντὸς θερμότερου ὕδατος, ταῦτα κατατρώγουν βαθμηδὸν τὴν βάσιν των καὶ ἐν δεδομένη στιγμῇ τὸ βυθισμένον μέρος γίνεται βρῦτερον καὶ ὁ πάγος βυθίζεται. Πολλάκις τοιοῦτος ὄγκος πάγου καλύπτεται ὑπὸ ὀλίγων μέτρων ὕδατος καὶ ἀν' συμβῆ πλοῖόν τι νὰ διέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ κατασυντρίβεται. Τοιοῦτον εἶδος συγκρούσεως προῦξενεσε τὴν καταστροφὴν τοῦ «Τιτανικοῦ».

Ἡ παρέκλισις τῶν πολικῶν πάγων.

Οἱ σκληροὶ πάγοι παρασύρονται μετὰ τὴν διάσπασιν αὐτῶν πρὸς τὰ μέρη τῶν συγκερασμένων χωρῶν τοῦ ὠκεανοῦ, ὑπὸ τῶν πολικῶν ψυχρῶν ρευμάτων, τῶν κατερχομένων πρὸς τὸν Ἰσημερινόν, καθόσον τὰ θαλάσσια ὕδατα μακρὰν ἀπέχουσι τοῦ νὰ εἶναι ἀκίνητα· ἐκτὸς δὲ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν ἀνερχο-κατεβάσματος ὅπερ παράγει τὰς παλιρροίας, ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν θαλασσῶν διάφοροι ζῶναι μεταλλαγῆς ὕδατων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ λεγόμενα ναυτικῶς «ρεύματα». Οὕτως ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ εἶναι τὰ ρεῦμα τοῦ Οὐμβολδ, ὅπερ ἐρχόμενον ἐκ τοῦ Νοτίου Πόλου διαβρέχει τὰς ἀκτὰς τῆς Χιλῆ καὶ τοῦ Περού. Ἐν δὲ τῷ Ἀτλαντικῷ νότιον πολικῶν ρεῦμα, ὅπερ καταλήγει εἰς τινὰ δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Ἀφρικῆς, ὀλίγον ἀνωθεν τοῦ Ἀκρωτηρίου. Τὰ βόρεια ρεύματα περιτρέχουσι τὴν Γροιλανδίαν, ἐνοῦνται εἰς τὸ νότιον ἄκρον αὐτῆς καὶ διατρέχουσι κατὰ μῆκος πλησίον τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἀμερικῆς.

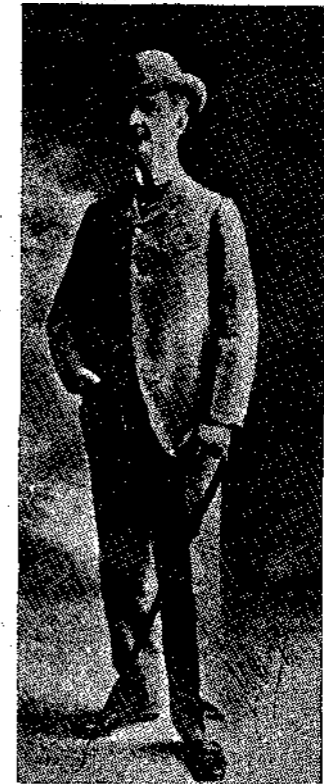
Ὅταν οἱ σκληροὶ οὗτοι πάγοι συναντῶσι τὰ θερμὰ ὕδατα ἐνταῦθα, ἀρχίζουσι νὰ διαλύονται καὶ παρουσιάζουσι διὰ τοὺς ναυτικούς τοὺς κινδύνους, περὶ ὧν ἤδη ὠμιλήσαμεν. Κατὰ τὴν ἀνοίξιν ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους, ἀνωτέρω τῆς Νέας Γῆς, ἐν ἀνοικτῷ πελάγει, ἡ ὁδὸς τῶν ὑπερωκεανείων ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶναι ἐπικίνδυνος, δι' ὅπερ τὰ μέρη ταῦτα ὠνομάσθησαν «Νεκροταφεῖον τῶν πλοίων».

Πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν πάγων τούτων δέον νὰ ἐπαγρυπνῇ τις διπλάσιως, διότι εἰς τὰ μέρη ταῦτα συνήθως ἐπικρατεῖ ὁμίχλη. Δέον δὲ νὰ ἔχητε πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὰ μέρη ταῦτα τοῦ Ἀτλαντικοῦ συναντῶνται οἱ πάγοι οὗτοι μέχρι τοῦ πλάτους τῆς Νεκπόλεως, ἢτοι πολὺ μακρὰν τοῦ πόλου!

Ἡ ἐπίδρασις τῶν πάγων τούτων δὲν ἐξασκεῖται μόνον ἐπικινδύνως εἰς τὴν ναυτοπλοῖαν ἀλλὰ δρᾷ καὶ ἐπὶ τῶν κλιμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀκτῶν. Ἡ πλεονῆ ἢ ἦττον μεγάλη ἀφθονία τῶν πλεόντων βράχων μεταβάλλει συνάμα τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀέρος ὡς καὶ τοῦ ὕδατος. Τουντεῦθεν αἱ ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ ἐν τῷ κλίματι τῶν Βρετανικῶν νήσων καὶ τῆς Ἀνατλ. Εὐρώπης, ἰδίως ἐὰν ἡ ἀφθονία τῶν πάγων ἔχει τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐπὶ τινὰ συνεχῆ ἔτη. Ἴσως τοῦτο συντελέσῃ κεφάλαιον τῆς Μετεωρολογίας τοῦ μέλλοντος, ὁπόταν αἱ παρατηρήσεις ἐξακολουθῶσιν ἐπὶ μεγάλην τινὰ σειρὰν ἐτῶν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Φ. Π.



ΣΤΟ ΓΛΥΚΟ ΜΑΣ ΒΑΣΙΛΗΑ

Ἄγρια λύπη μᾶς σκεπάζει,
μᾶς μαυρίζει τὴ χαρά.
Καὶ τῆς δάφνης μᾶς τῆς γέρνει
ἢ μεγάλη ἢ συμφορά.

Κολασμένη βασκανία!
Φθόνου ἀνήμερη ματιὰ
μᾶς σκοτώνει τὸν Πατέρα,
τὸ γλυκὸ μᾶς Βασιλιὰ.

Μέσ' στήν πόλι τ' Ἄι Δημήτρη
στέκει ἀνοίμητος φρουρός,
ποῦ τοῦ χάρισε ἡ Νίκη
κι' ὁ δαφνόστεφος του γυιός.

Τ' ἄγρο αἶμά του τῆς δίνει
κι' ἄλλο χροῖσμα Ἑλληνικό,
τὸ στεφάνι ποῦ στολίζει
μέτωπο μαρτυρικό.

Στρατιώτης τῆς Παιρίδας,
καὶ σὺ σύνθημα πιστός.
Προχωρεῖτε, Ἕλληνες, κραῖε,
ἐγὼ μένω ἐδῶ Φρουρός.

Τοῦ πρωτότοκου τοῦ γυιοῦ σὺν
θρήνει, Ἑλλάδα, τὸ χαρμό.
Καὶ σῆς φθορεῆς τῆς μοῖρας
μπροστὰ σὺνβε τὸ γραφτό.

ΔΙΑΠΛΑΣΕΙΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἐάν ἡδύνατό τις νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἀχανῆ ἀβυσσον τὴν ὁποῖαν περικλείει ὁ ἄνθρωπος ἐν ἑαυτῷ καὶ νὰ ρίψῃ βαθύ βλέμμα προσπαθῶν νὰ διασαφίσῃ τὰς ἰδέας αἰτινες γεννῶνται ἐκ διαφόρων περιστάσεων, ἐάν ἡδύνατο νὰ πρᾶξῃ ἀπολυτῶς ἐπισταμένως τὰς σκέψεις διανοίας τινός, ἤθελεν εὐρεθῆ πρό τοῦ θάμβους ἀλλὰ καὶ πρό τοῦ δέους!

Ὁ δὲ ἐπιπέσει ἐν πρώτοις τὴν ἀπειρίαν τῶν ἰδεῶν, τὴν μεταβολὴν τῶν πεποιθήσεων τὴν ταχύτητα ὀρισμένης κρίσεως.

Ὁ δὲ ἐπιπέσει τὴν ἐντασιν τῆς θελήσεως, τὴν ἐμμηδένισιν τῆς συνειδήσεως.

Καὶ τελευταῖον θὰ ἐπιπέσει τὸ τῆς μετατροπῆς καὶ αὐτῆς τῆς τρυφερότητος εἰς αἰσθημα ἄγριον καὶ θηριώδες.

Ἡ διάνοια αὕτη, ἣτις περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὸ ἀπειρον, ἣτις διατρέχεται ὑπὸ μυρίων σκέψεων, ἡ μυστηριώδης αὕτη διάνοια, ἣτις εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μακρὰν ταύτης, ἣτις ἀναμιμνήσκεται τῶν παρελθόντων, καθ' ὅν χρόνον πλάττει ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον! Κανονίζει ταυτοχρόνως τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς βλέψεις, ἐργάζεται ἀενάως, ρυθμίζει τὰς πράξεις συμφώνως τῶν περιστάσεων, ἀγνοεῖ τὸν διασταγμὸν διατηρεῖ ἐν ἑαυτῇ τὸ φῶς τῆς μνήμης, ἀναπαριστᾷ ἐλάχιστε ὅλα τὰ γεγονότα μετὰ τῶν ἐλαχίστων αὐτῶν μερῶν. Ὅλον τὸ ἀπειρον μέχρι τῶν ἀποτάτων αὐτοῦ ὁρίων, ὅπως κατὰ φαντασίαν δυνάμει αὐτῆς πάλιν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, εὐρίσκεται ἐν τῇ διανοίᾳ ἐνὸς ἀνθρώπου. Καταπληκτικὸν τοῦτο ἐν τῇ ἀληθείᾳ του. Μυστηριώδες ἐν τῇ τελέσει του.

Ἄλλὰ διατὶ νὰ εἰσδύσῃ εἰς ἄνθρωπος εἰς τὰς σκέψεις ἑτέρου ἀνθρώπου καὶ ὄχι ἐν τοῖς ἑαυτοῦ; Διατὶ νὰ θαυμάσῃ ἐν τῷ ἄλλῳ; Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ μελετήσῃ αὐτὸν ἑαυτὸν;

Ἀναμφιβόλως οὐδέποτε θὰ ἡδύνατο νὰ παρακολουθήσῃ τὰς σκέψεις ἄλλου τόσο ἀκριβῶς ὅπως τὰς ἰδικὰς του. Ἄλλ' ὅταν εὐρίσκεται τις ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μιᾶς ἐπιδράσεως, ἣτις ἀναμοχλεύει τὰ πάθη, συγκλονίζει τὰς πεποιθήσεις καὶ μεταβάλλει τὰ ὀρμήματα, εἶναι ὅπως ὑποκείμενος εἰς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην, ὥστε ὄχι μόνον οὐδύως σκέπτεται τὴν μεταβολὴν, ἣτις ἐν ἑαυτῷ γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐάν εἰσέτι ἠσθάνετο ἐν τῷ καθόλῳ τῶν σκέψεων του τί ἄξιον προσοχῆς ἤθελεν εὐρεθῆ αὐτὸ ἐντελῶς φυσικόν. Αἰσθάνεται μὲν τὰς ἰδέας του πρὸς νῦν διεσθύνει τεινούσας, ὑποχωρούσας τὰς ἀρχὰς του, νῆας βλέπει ἀναφανείσας.

Ἄλλὰ πάντα ταῦτα θεωρεῖ ἀποτελέσματα τῆς σχετικῆς περιστάσεως. Δὲν διαβλέπει κατὰ πόσον ἡλλαχῆν τὰ φρονήματα του ἀλλ' οὔτε ἀντιλαμβάνεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς, τὸ ὅποσον εἶνε ἡ συγκρουομένη

πάλιν μετὰ ἀντιθέτων σκέψεων ἐν τῇ διανοίᾳ του ἄχρις οὗ ἀπομείνῃ κυρία τοῦ πεδίου τῆς δράσεως ἢ παροῦσα κατάστασις, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται. Λέγει τις συνήθως προκειμένου περὶ τινος ζητήματος ἀπαιτούντος ὀρισμένην ἀπάντησιν: «Θὰ σκεφθῶ». — Καὶ θεωρεῖ τὸ μᾶλλον ἀπλούστερον τῶν πραγμάτων νὰ θέσῃ ἐν γραμμῇ τὰς διαφόρους σκέψεις τὰς ὁποίας ἡ διάνοιά του ἠγωνίσθη διὰ νὰ τὰς ἐφεύρῃ. Ἐάν μικρὰν τις προσοχὴν ἐν τούτοις δώσῃ! Ἐάν προσέξῃ εἰς τὰς διαφόρους ἀναλαμπὰς, ἄτινας ἡ διάνοια διαρκῶς ἐκτοξεύει! Καὶ μεθ' ὁποίας μεθοδικότητος! Μεθ' ὁποίας ταχύτητος καὶ ἀκριβείας.

Κατόπιν τῆς προδοσίας ἐνὸς φίλου μεταβάλλει τις ὅπως δῆποτε τὰς περὶ φιλίας ἰδέας του. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐνὸς ἐρωτος ἀπομακρύνεται τις ἀσυναίσθητως τοῦ ῥωμαντισμοῦ, προσεγγίζων τόσο περισσότερο εἰς τὴν περὶ τὴν πραγματικότητά, ὅσον ἡ ἀπογοήτευσίς ὑπῆρξεν ἰσχυρότερα. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν μιᾶς ἐπιχειρήσεως τὸ θάρρος ἐξκαλείφεται, ἡ ἀποθάρρυνσις περισφίγγει τὴν καρδίαν, αἱ ἐλπίδες συντρίβονται, καὶ ἡ μεταβολὴ ἐπέχεται πάραυτα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τότε, ἢ θὰ ὑποχωρήσῃ φιλοσοφῶν ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἢ θὰ ἐξαγριωθῇ ζητῶν διὰ παντός μέσου νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς βλέψεις του.

Ἀναμφιβόλως δὲν δύναται τις νὰ ἀριθμῆσῃ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἰτινες συντείνουσιν εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς διάπλασεως τοῦ χαρακτῆρος. Ὁ δὲ ἦτο δύσκολον, καὶ ἀκόμη περισσότερο περὶ τὸν.

Ἄλλὰ γενικῶς ἐκφράζων τις τὴν ἰδέαν του ἐπὶ ταύταις δύναται δικαίως νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπιεραλοῦσι τὰς σχετικὰς συνεισθήσεις. Διότι ἐν συμβάν, τὸ ὅποσον δύναται νὰ παρεμβάλλῃ νέαν γνώμην ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος, ἀφορᾷ μόνον τὸ σχετικὸν συναίσθημα. Δύναται τις νὰ ἀλλάξῃ ἰδέαν ὡς πρὸς τοὺς φίλους του, τὰς σχέσεις του, τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τινὰ, ἢ τὴν ἀποστροφὴν του πρὸς ἕτερον, χωρὶς δι' αὐτὸ νὰ μεταβληθῇ κατὰ τὰ ἄλλα. Κατόπιν βραχείας τινός πείρας ἐν τῇ ζωῇ ὁ καθεὶς σχηματίζει ὀρισμένους γνώμας, ἀναλόγως ἐννοεῖται τῶν ἐντυπώσεων, ἄτινας ἐδοκίμασεν. Ἐάν μία τοιαύτη τις γνώμη τύχῃ ἐσφαλμένη, τὴν ἀντικαθιστᾷ δι' ἄλλης κατ' αὐτὸν ἀκριβεστέρας. Καὶ ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθεῖ. Εἶνε τὸ σχολεῖν τῆς ζωῆς. Ἀπορρίπτει τις διαρκῶς ἀρχὰς, ἄτινας ἄλλοτε διέπλεσε καὶ ἐθαύμασε, παραδεχόμενος ἕτερος, αἰτινες τῷ φαίνονται μᾶλλον ἀκριβεῖς ὅπως ἄλλως τε ἡ πείρα καὶ ἡ ἡλικία του τὰς περιστάσεις. Τελευταῖον δὲ εἰς ἐπίμετρον, ὅταν βαθμηδὸν ἀποφύγεται ἡ καρδία του ὑπὸ τὸν παγερὸν τοῦ θανάτου πέπλου, ἐκφέρει τὴν τελευταίαν λέξιν, τὴν μόνην ἀληθῆ πλὴν λυ-

πηράν. Ἡ ζωὴ εἶνε τὸ βραχύτερον τῶν ὀνείρων.

Ἐνίοτε παράδοξος τις γνώμη ἐκφέρεται ὑπὸ τινος. Πάντες ἐν αὐτῇ αἰσθάνονται καὶ τὸ ξένον καὶ τὸ ἐκπληκτικόν. Εἰς τὸν ἀπαρτιζόμενον κύκλον τῶν ἀκούοντων ἤχοι ὡς κίβδηλον νόμισμα ἐπιφέρουν εἰς ὄλους τὴν κατάπληξιν. Οἱ μὲν τὴν θεωροῦν γελοίαν, οἱ δὲ ἀκριβῆ. Ἐτεροὶ ἀκατανόητον, ἄλλοι δὲ ἀσύγκριτον. Ἄλλὰ διὰ τὴν ποικιλίαν ὑπάρχουσι καὶ τινες αἰτινες τὴν θεωροῦν ἀνόητον, ἐνῶ κάποιος κινεῖ εἰρωνικῶς τὴν κεφαλὴν.

Οὐδεὶς ὅμως σκέπτεται τὰς αἰτίας, αἰτινες ἐπέδρασαν οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ γνώμη αὕτη. Δὲν εἶναι τις οἷος φαίνεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Διότι ἐάν σοδρὰ καὶ ἀπρόοπτος περιπέτεια τοῦ βίου ἐπιφέρει μετατροπὴν τῶν φρονημάτων, ὑπάρχουσι περιστάσεις αἰτινες ἀρχικῶς διαπλάττουσιν ὅλας τὰς σκέψεις μιᾶς καρδίας, αἰτινες παράγουσιν, αὐταὶ αὐταὶ, ἀγνώστα τοῖς ἄλλοις αἰσθήματα, αἰτινες προδιαγράφουσιν ὀρισμένην δρᾶσιν καθ' ἅπαντα τὸν βίον ἀνθρώπου τινός.

Τὸ περιβάλλον, τὸ ὅποσον περιστοιχίζει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, αἱ πρώται ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς, τὰς ὁποίας ἡ νηπιώδης ἐτι κατάσταση τοῦ παιδὸς μολὶς ἀντιλαμβάνεται, δὲν ἐξαλείφονται, ὄχι!

Αἱ ἐντυπώσεις αὐταὶ ἐξισθημέναι ὑπὸ τοῦ χρόνου, κεκαλυμμένα ὑπὸ σωρείαν ἄλλων, ὑφίστανται πάντοτε.

Χωρὶς νὰ ἀναφαίνονται, ἐπιδρῶσιν ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως, τὴν ὁποῖαν ἐπιφέρει ἡ ὑπαρξίς τῆς ἐνεργείας. Διαπνέεται τις ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποτυπῶνται αὐταὶ τόσο πιστῶς ἐν τῷ χαρακτῆρι, ὥστε εὐρίσκει τις τὴν ἀπήχησιν αὐτῶν τόσο εἰς τὰς σκέψεις, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐμφράσεις. Τόσον εἰς κυρίαν ἀφετηρίαν τῶν ἔργων, ὅσον καὶ εἰς ἀδρανῆ ἐνεργείαν τῆς καταπτώσεως.

Κατέχει τις ἀφ' ἑαυτοῦ τάσεις τινὰς ὅλας ἀνεξηγήτους, γενικῶς ὅμως τὸ πλεῖστον τῶν χαρακτῆρων, διαπλάττεται ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ πρώτου σταδίου τῆς ζωῆς.

Δὲν εἶνε τις κακὸς διότι τὸ θέλει. Ἀκόμη δὲ περισσότερο οὐδεὶς παραδέχεται νὰ θεωρηθῆται παρὰ τῶν ἄλλων ὡς κακός. Πάν ὅ,τι κάμνει, τὸ νομίζει ὀρθότατον.

Αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἐσχημάτισεν περὶ τῆς κοινῆς παραδοχῆς τῶν ἔρων τῆς ζωῆς ὑπῆρξαν λανθασμένα. Ἀντιλαμβάνεται ὑπὸ ἄλλην ἐποψίν τὰ περὶ αὐτὸν. Ζῆ μᾶλλον τρόπον τινὰ ἀσυνειδήτως διὰ τὸν ἐκφραζόμενον περὶ αὐτοῦ, ἐν τελείᾳ δὲ γινώσκει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον.

Ἐάν δὲ ἐτι μᾶλλον θελήσῃ τις νὰ διασαφίσῃ τὰς ἰδέας τὰς πράξεις καὶ τὴν δρᾶσιν ἐνὸς τοιοῦτου ἀνθρώπου, ἐάν θελήσῃ νὰ εἰσδύσῃ ἐν

ταῖς σκέψεσι αὐτοῦ, ταῖς διαπλάττομέναις ἀναλόγως τῶν διαθέσεων, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται, ἐάν ἀφεθῇ εἰς τοὺς διαλογισμοὺς τῆς διανοίας του, τῆς πλανηθείσης ταύτης διανοίας του, ἐν τῇ σφαλερᾷ αὐτῆς ἀντιλήψει, θέλει αἰσθανθῆ εἰσέτι τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν περιφρόνησιν;

Ὁ οἶκτος ἐν τούτοις μόνον ἀρμόζει διότι ὁ κακὸς εἶναι ἄξιος μᾶλλον οἰκτιρμοῦ.

Ἀλεξάνδρου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ταξιδιώτης ἀναγκασθεὶς νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς μικρὰν πόλιν καὶ μὴ εὐρὸν δωμάτιον εἰς τὸ μόνον ἐκεῖ ὑπάρχον κafenειον καὶ ξενοδοχειον ἐνταυτῷ, δέχεται νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ τοῦ μπαλλιαρόδου.

Τὴν ἐπομένην ζητήσας τὸν λογαριασμὸν, βλέπει μετ' ἀπορίας ὅτι δεμησιῶντο ὁ φράγκα διὰ τὸ τίμημα τῆς κλίνης.

— Πῶς! ἀναφωνεῖ, ἐξ φράγκα δι' ἓνα τέτοιο κρεβάτι.

— Κύριε, ἀπαντᾷ ὁ ξενοδόχος, ἐκπληττεσθε; Διὰ τὸ μπαλλιαρόδον πέραν 60 λεπτά τὴν ὥραν. Τὸ ἐκρητῆσατε 10 ὥρας, ἀρα!...

Ἡ σκηνὴ εἰς ἓνα χορὸν:

Ἡ οἰκιδέσποινα πλησιάζει ἓνα νέον ἐκ τῶν προσκεκλημένων καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Δὲν χορεύετε οὐκ;
— Δὲν εὐρίσκω ντόμιν.
— Καὶ γιατί δὲν πέρνετε τὴν δεσποινίδα Α...;
— Ἐκεῖνο τὸ βαρέλι; Τί λέτε! προτιμῶ καλλιτέρα νὰ σέρνω ἓνα κάρρον...
— Ναί, ἄλλ' ἡ δεσποινίς Α. εἶναι ἑκατομμυριοστὸς!

Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐπιφέρει τὸ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα. Ὁ νέος στρέφεται πρὸς τὴν παχυσάρκον δεσποινίδα, ἣτις ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀκούσῃ τὸν διάλογον:

— Δεσποινίς, λέγει αὐτῇ μετ' ἐπιχαρῆς μειδίαμα, δέχεσθε νὰ χορεύετε μαζί μου ἓνα βάλς;
— Ἀδύτατον, κύριε, ἀπαντᾷ ἐκείνη.
— Καὶ διατὶ;

— Διότι εἶμαι πρόεδρος μιᾶς φιλοζῶφου Ἐταιρείας καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω ἓνα κάρρον βαρὺ ὡσάν ἐμε νὰ σέρνεται ἀπὸ ἓνα γάδαρον ἀσθενειδὸν ὡσάν ἐσᾶς!

Εἰς τὸ τραπέζι γίνεται λόγος περὶ ἱστορικῆς χρονολογίας τὴν ὁποῖαν οἱ δαιτυμόνες δὲν ἐνθυμοῦνται.

— Πές μας τὴν ἐσὺ, κύριε Νίκο, λέγει εἰς ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν παρακαθήμενον νεαρὸν πρωτότοκον τοῦ οἰκοδεσπότου, ποῦ εἶσθε τελειόφοιτος τοῦ γυμνασίου.

Ὁ νέος ἐμνηχανεῖ, ταράσσεται καὶ ὁ πατὴρ παρεμβάλλει ἐπιεικῶς....

— Σέρετα... ὁ καυμένος ὁ Νίκος εἶναι μολὶς δεκαπέντε ἡμέρας ποῦ ἐπῆρε τὸ ἀπολυτήριόν του!...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

40. *Αίνιγμα.*

Ἐτσι ὁ λόγος, ἂν μ' ἀφήσῃ
βέβαια δὲν εἶμαι μιάθη
Ἄν μὲ παραξενονίσῃ
ἓνα δένδρο ἀμέσως θεύρη.

41. *Αίνιγμα.*

Μὲ δύο ῥήματα μονάχα
θὰ μοῦ κάρησ' μιά χαρά
Κόποιαν ἀπὸ τὰς ἐννεά
ποῦ ὑπῆρχαν μιά φορά.

42. *Αίνιγμα.*

Ὅπως εἶμαι μὲ φοβοῦνται
ὄλοι οἱ κακοποιοί
Ἄν μοῦ βγάλῃς ἓνα γράμμα
ζῶον γίνομαι φωνή.

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

18ου ΤΕΥΧΟΥΣ

35. Σίμων—ἦ—δὶς—Σιμωνίδης
36. Σκῆρος—Σῆρος
37. Φιλοποία νεότητος, γῆρατος ἀνάπαυσις.
38. Βέλος ὄξυ
39. Ἡ ὑποψία εἶναι ἐλάττωμα.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ

N. K. Μασσαίαν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Παραγγελία σας ἐστάλη.—*Π. Σ. Σαφόντια.* Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν καὶ στέλλομεν παραγγελίαν σας.—*Δ. Σ. Τεργίστην.* Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν.—*Π. Σ. Σαρσοῦντια.* Ἐπιστολὴ καὶ συναλλαγματικαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν ἀπηγγέλισαμεν.—*Γ. Μ. Χαρίτα.* Ἐπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν, παραγγελία ἐκτελεῖται, ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν.—*K. O. Fremantle.* Ἐπιστολὴ καὶ συναλλαγματικὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Συνεμορφώθημεν πρὸς γραφομένα σας. Ἐγράψαμεν.—*N. K. Μαλαροσλοκαγο.* Δύο συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—*K. Δ. Βάλλον.* Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις ἐστάλησαν.

"ΜΟΥΣΙΚΗ",

13-15 Στὰ Ἀρσακείου 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

Ἄλη ἡ κλασικὴ μουσικὴ.

Ἄλη τὰ νεώτερα succes.

Ἄλη τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων τυχετῶν.

Τὰ νεώτερα Ἑλληνικὰ ἐμβατήρια.

Γ. Λαμπελέρ ΓΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
Θ. Σακελλαρίδου ΕΛΛ ΔΟΞΑ
Σπ. Σαμάρα ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ
Μ. Καλομοίρη ΕΜΠΡΟΣ
I. Καίσαρη ΔΕΥΘΕΡΩΜΕΝΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ὁ Ἐκδοτικὸς οἶκος «Μουσικὴ» χάρις εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ του τμήματος ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν μουσικῶν τεμαχίων καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτων εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1913

Κ. ΣΚΟΚΟΥ

Ἐξεδόθη πλούσιον εἰς ὕλην ἐνδιαφερούσαν καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας καλλιτεχνικάς. Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν παντὶ προαποστέλλοντι τὸ τίμημα, ἦτοι φρ. 6 ἐλεύθερον ταχ. τελῶν.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΒΡΕΤΟΥ

Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ τὸ κάλλιστον τοῦτο Ἡμερολόγιον, πλούσιον ὡσαύτως εἰς ὕλην εἰκόνας καὶ παντοίας ἐνδιαφερούσας πληροφορίας καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ. τελῶν παντὶ προαποστέλλοντι φρ. 3.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

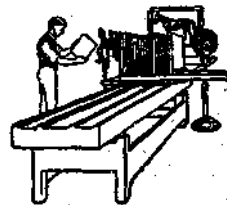
Καθυστερήσαντες ἕνεκα τοῦ πολέμου τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τῶν φύλλων τῆς «Φύσεως» ἀνεληρώσαμεν ἤδη τὴν ἔλθειν, ἀντικαταστήσαντες τὸ κενὸν διὰ τῶν δύο τούτων φύλλων τοῦ Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ προσεχούσας φύλλου τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν σειράν.

Ἡ Διεύθυνσις

Τὸ *Πανόραμα* τῆς Ἑλλάδος καὶ τόμοι τῆς *Φύσεως* χρυσόδετοι ἀποστέλλονται ἐλεύθεροι ταχ. τελῶν παντὶ προαποστέλλοντι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ἦτοι φρ. 12 διὰ τὸ Πανόραμα εἰκονογραφημένον καὶ φρ. 15 διὰ ἕκαστον τόμον τῆς «Φύσεως» ὅποιονδήποτε ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Εἶναι κατάλληλα διὰ δῶρα, διὰ μελέτην ἢ διὰ στολισμὸν αἰθούσης ὡς καὶ πάσης βιβλιοθήκης.

ΦΩΤΟ-ΖΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ",



Κατασκευάζονται παντὸς εἴδους ζιγγογραφίαι (κλισέ) καὶ παντὸς μεγέθους εἰς μετρίαις τιμὰς καὶ αὐθημερόν.

Κατασκευάζονται ὁμοίως κλισέ διὰ δελτάρια, ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, λογαριασμῶν,

φακέλων κτλ.

Ἐνοικιάζονται καὶ πωλοῦνται κλισέ μεταχειρισμένα διὰ περιοδικὰ φύλλα, συγγράμματα, Ἡμερολόγια, Ἐφημερίδας κτλ. εἰς συμφερούσας τιμὰς.

Ἡ Διεύθυνσις ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν παντὸς ἀντικειμένου ἐπὶ μικρᾷ προμηθείᾳ, ἀρκεῖ νὰ καταβάλλονται τὸ ἀντίτιμον καὶ τὰ ταχ. τέλη.

Ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς οἰανδήποτε Ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν.

Δίδονται δωρεὰν πληροφορίες ἐπὶ παντὸς ζητήματος. Δέχεται καὶ ἀντιπροσωπείας Γραφείων καὶ Καταστημάτων.